

SL

SL

SL

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 10.12.2010
COM(2010) 738 konč.

2010/0354 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007
o tržnih standardih**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Sveženj kakovosti sestavlja sklop predlogov, ki so namenjeni uvedbi usklajene politike kakovosti kmetijskih proizvodov, katere cilj je pomagati kmetom za boljše obveščanje glede kakovosti, značilnosti in lastnosti kmetijskih proizvodov ter zagotoviti ustrezno seznanjenost potrošnikov. Sveženj kakovosti vključuje:

- predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov [COM(2010) XXXX];
- predlog spremembe Uredbe (ES) št. 1234/2007 (enotna skupna ureditev trgov) glede tržnih standardov za kmetijske proizvode [COM(2010) XXXX];
- smernice, ki določajo najboljšo prakso za razvoj in delovanje shem certificiranja v zvezi s kmetijskimi proizvodi in živili [C(2010) XXXX], ter
- smernice o označevanju živil z uporabo zaščitene oznake porekla (ZOP) in zaščitene geografske oznake (ZGO) kot sestavin [C(2010) XXXX].

1.1. Razlogi za predlog in njegovi cilji

Kmetje in proizvajalci kmetijskih proizvodov se soočajo s pritiskom konkurence zaradi reforme politike, globalizacije, osredotočenosti pogajalske moči v sektorju maloprodaje in stanja gospodarstva. Hkrati se povečuje povpraševanje potrošnikov po pristnih proizvodih, ki se proizvedejo po posebnih in tradicionalnih metodah. Pri izpolnjevanje takšnega povpraševanja morata biti raznovrstnost in kakovost kmetijske proizvodnje Evropske unije pomembna moč ter vir konkurenčne prednosti kmetov v Uniji.

Potrošniki in kupci morajo kljub temu prejemati natančne in zanesljive informacije o označevanju, da bi bili ustrezno obveščeni o značilnostih kmetijskih proizvodov in načinih kmetovanja. Bistvo politike kakovosti kmetijskih proizvodov Evropske unije je proizvajalcem zagotoviti ustrezna orodja, da lahko kupce in potrošnike seznani z značilnostmi proizvodov in načini kmetovanja ter jih zavarujejo pred nepravilnimi trgovskimi praksami.

Večina orodij na ravni Evropske unije že obstaja. Analiza in razprava z zainteresiranimi stranmi sta pokazali, da je ta orodja mogoče izboljšati, poenostaviti in bolj uskladiti. Cilj svežnja kakovosti je izboljšati zakonodajo Unije na področju kakovosti ter delovanja nacionalnih in zasebnih shem certificiranja, da bi postale enostavnejše, preglednejše, razumljivejše, prilagodljive inovacijam ter manj obremenjujoče za proizvajalce in uprave.

1.2. Splošno ozadje

Politika Unije glede kakovosti kmetijskih proizvodov je od devetdesetih let 20. stoletja tesno povezana s tremi shemami Unije, in sicer s shemo za zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake, shemo za organsko kmetovanje ter shemo za zajamčene tradicionalne posebnosti. Poleg tega so tržni standardi Unije od

začetka skupne kmetijske politike zagotavljali zakonodajni okvir za pošteno konkurenco in nemoteno delovanje trga. Poleg teh standardov in shem Unije se je v zadnjem desetletju v zasebnem sektorju oblikovalo več shem certificiranja, katerih namen je potrošnikom zagotavljati značilnosti in lastnosti, ki dodajajo vrednost, ter upoštevanje izhodiščnih standardov prek certificiranja za zagotavljanje kakovosti.

Leta 2006 se je Komisija v okviru preoblikovanja sheme za zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe zavezala k prihodnjemu pregledu politike v zvezi z izvajanjem uredbe in njenega razvoja v prihodnosti¹.

Leta 2007 je bila organizirana obsežna konferenca, na kateri so bile obravnavane vse vrste shem kakovosti: „Potrjevanje kakovosti živil – dodajanje vrednosti kmetijskim pridelkom.“ Konferenca je prispevala k oblikovanju zelene knjige o kakovosti kmetijskih proizvodov iz leta 2008², ki je sprožila več kot 560 podrobnih odzivov zainteresiranih strani in prispevala k sporočilu o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov³ iz leta 2009. V tem sporočilu so bile določene naslednje strateške usmeritve:

- izboljšanje komunikacije med kmeti, kupci in potrošniki o kakovosti kmetijskih proizvodov;
- izboljšanje usklajenosti instrumentov Evropske unije za politiko kakovosti kmetijskih proizvodov ter
- poenostavitev uporabe in razumevanja različnih shem in označevanja za kmete, proizvajalce in potrošnike.

1.3. Obstoječe določbe na tem področju

Zakonodaja Evropske unije določa zaščito označb porekla in geografskih označb za kmetijske proizvode in živila. Leta 1992 je bil v Evropski uniji vzpostavljen usklajen regulativni sistem za registracijo dragocenih imen kmetijskih proizvodov in živil, ki so jih proizvajalci s priznanim znanjem in izkušnjami proizvedli v skladu s specifikacijami na zadevnem geografskem območju⁴.

V okviru sheme za zajamčene tradicionalne posebnosti je bil leta 1992 vzpostavljen tudi register imen za posebnosti živil s tradicionalnim značajem, ki izhajajo iz tradicionalne sestave ali uporabljenih tradicionalnih metod proizvodnje⁵.

V zvezi s tržnimi standardi obstaja obsežna zakonodaja, ki je bila oblikovana predvsem na sektorski podlagi v obliki uredb in direktiv, sprejetih na ravni Sveta in Komisije.

¹ Dopolnilo k osnutku zapisnika; 2720. seja Sveta Evropske unije (kmetijstvo in ribištvo) z dne 20. marca 2006 (7702/06 ADD1).

² COM (2008) 641, 15.10.2008.

³ COM (2009) 234, 28.5.2009.

⁴ Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL L 93, 31.3.2006, str. 12), ki je razveljavila in nadomestila Uredbo (EGS) št. 2081/92. Sheme za geografske označbe so vzpostavljene tudi v vinskem sektorju ter za žgane pijače in aromatizirana vina.

⁵ Uredba Sveta (ES) št. 509/2006 z dne 20. marca 2006 o zajamčenih tradicionalnih posebnostih kmetijskih proizvodov in živil (UL L 93, 31.3.2006, str. 1–11).

Poleg tega se z neobveznimi navedbami kakovosti, ki se urejajo v okviru tržnih standardov, zagotavlja, da navedbe o lastnostih, ki dodajajo vrednost, ali načinih kmetovanja ali predelave niso zlorabljene na trgu ter da se lahko potrošniki pri ugotavljanju različnih elementov kakovosti proizvodov nanje zanesejo.

1.4. Skladnost z drugimi politikami

Politika kakovosti kmetijskih proizvodov je del skupne kmetijske politike. V nedavnem sporočilu Komisije⁶ o politiki v obdobju po letu 2013 je bilo določenih več ključnih izzivov, vključno z ohranjanjem raznovrstnosti kmetijskih dejavnosti na podeželju in izboljšanjem konkurenčnosti, h katerim bo prispevala politika kakovosti kmetijskih proizvodov. Politika je skladna tudi s prednostnimi nalogami Evropske unije, ki so določene v sporočilu Evropa 2020⁷, zlasti v zvezi s cilji spodbujanja bolj konkurenčnega gospodarstva, saj je politika kakovosti ena od vodilnih pobud za konkurenčnost kmetijstva EU.

Ta predlog je povezan in skladen s politikami o varstvu in obveščanju potrošnikov, enotnem trgu in konkurenci ter z zunanjetrgovinsko politiko.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKOV

2.1. Posvetovanja

Z zainteresiranimi stranmi so bila opravljena obsežna posvetovanja. Glavna načina posvetovanja sta bila svetovalna skupina za kakovost kmetijskih proizvodov in posvetovanje o zeleni knjigi⁸, ki se je zaključilo marca 2009 s konferenco na visoki ravni, ki jo je organiziralo češko predsedstvo. Svet ministrov je na zasedanju junija 2009 sprejel sklepe⁹ v zvezi s sporočilom. Evropski parlament je marca 2010 sprejel resolucijo o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov: katera strategija je prava?¹⁰ Januarja 2010 je mnenje sprejel Evropski ekonomsko-socialni odbor¹¹, februarja 2010 pa Odbor regij¹².

2.2. Glavni rezultat posvetovanj

Zainteresirane strani so na splošno podprle usmeritve iz sporočila iz leta 2009. Poudarjena so bila naslednja glavna stališča:

- v zvezi z označbami porekla in geografskimi označbami se je nasprotovalo poenostavitvi sheme z združitvijo obeh instrumentov („zaščitene označbe porekla“ in „zaščitene geografske označbe“). Združitev obstoječih sistemov (za

⁶ COM(2010) 672 konč, 18.11.2010

⁷ COM (2010) 2020, 3.3.2010

⁸ Od 15. oktobra do 31. decembra 2008.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029>

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cd\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN

vino, žgane pijače, aromatizirana vina, kmetijske proizvode in živila) je pozitivno ocenila večina zainteresiranih strani, razen tistih iz sektorjev vina in žganih pijač. Komisija je bila pozvana, naj sisteme dodatno poenostavi, pojasni in uskladi ter naj izboljša mednarodno priznavanje označb porekla in geografskih označb;

- v zvezi z zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi so zainteresirane strani skoraj soglasno podprle nadaljevanje sheme zajamčenih tradicionalnih posebnosti ter poudarile njen potencial in pomen za proizvajalce tradicionalnih proizvodov, ki ne spadajo v shemo geografskih označb. Nekatere zainteresirane strani so pozvale k poenostavitvi sheme, zlasti z ukinitvijo možnosti za registracijo imen brez rezervacije, ter k njeni uskladitvi. Zainteresirane strani, ki predstavljajo proizvajalce proizvodov z označbo porekla in geografsko označbo, so predlagale, da bi se s shemo lahko zagotovilo tržišče za takšne proizvode, zlasti če se uporabljajo v receptih;
- V zvezi s tržnimi standardi so zainteresirane strani na splošno podprle poenostavitev tržnih standardov, označevanje območja kmetovanja in nadaljnji razvoj neobveznih navedb kakovosti.
- poudarjena je bila potreba po obravnavanju potreb malih lokalnih proizvajalcev, za katere so sheme označb porekla in geografskih označb ter sheme zajamčenih tradicionalnih posebnosti Unije preveč obremenjujoče.

2.3. Ocena učinka

Na podlagi sporočila iz leta 2009 in glavnih odzivov nanj sta se pripravili dve oceni učinkov, da bi se preučile možnosti, ki so bile določene v sporočilu. Te ocene so zajemale označbe porekla in geografske označbe, zajamčene tradicionalne posebnosti.

V zvezi z **geografskimi označbami** je analiza pokazala, da je shema geografskih označb na ravni Unije dobro utemeljena, druge možnosti za shemo na ravni Evropske unije pa so bile zavrnjene, ker niso dovolj učinkovite in uspešne (vključno s koregulacijo in samoregulacijo sektorja, neukrepanjem na ravni Evropske unije, zaščito na podlagi mednarodnega lizbonskega sporazuma¹³, nadomestitvijo s sistemom prigrisatve za nacionalne geografske označbe in zaščito na podlagi sedanje skupne blagovne znamke Skupnosti). Ocena učinka je pokazala, da obstaja veliko možnosti za zmanjšanje zapletenosti in poenostavitev izvajanja z združitvijo sheme kmetijskih proizvodov in živil s shemami za sektor alkoholnih pijač, pri čemer bi se ohranile posebnosti posameznih sistemov. Vendar je bilo na podlagi ocene učinka ugotovljeno, da nekatere zainteresirane strani nasprotujejo tej možnosti.

Analiza podatkov o cenah je pokazala, da so donosi proizvajalcev za zaščitene označbe porekla (ZOP) in zaščitene geografske označbe (ZGO) višji kot za neoznačene proizvode ter da označba ZOP zahteva višjo ceno kot označba ZGO. Celotna vrednost kmetijskih proizvodov in živil, prodanih v okviru ZOP in ZGO, je 14,2 milijarde EUR (1997) po veleprodajnih cenah, po maloprodajnih cenah pa je

¹³

Lizbonski sporazum o zaščiti označb porekla in njihovi mednarodni registraciji (1958).

ocenjena na 21 milijard EUR. V zvezi s trgovino na notranjem trgu se 18,4 % proizvodov ZOP in ZGO trži zunaj države članice proizvajalke.

Ocena učinka je pokazala, da bi se z združitvijo instrumentov za zaščiteno označbo porekla (ZOP) in zaščiteno geografsko označbo (ZGO) zmanjšale koristi dodane vrednosti opredelitve ZOP. V zvezi z vplivi na okolje so študije pokazale, da nekateri proizvodi ZOP in ZGO izvirajo iz nizko intenzivnih sistemov kmetovanja, povezanih z visoko okoljsko vrednostjo. Ti proizvodi ZOP in ZGO zagotavljajo gospodarsko podporo okoljskim javnim dobrinam. V možnosti, ki so se ohranile za namene analize, lahko proizvajalci v ustreznih primerih vključijo okoljske pogoje.

V zvezi z **zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi** so bile analizirane tri možnosti: uvedba izraza „tradicionalni“ med neobvezne navedbe kakovosti in ukinitvev obstoječe sheme, brez ukrepanja EU in poenostavitve obstoječe sheme (dopušča se le registracija z rezervacijo imena). Ocena učinka je pokazala, da bi z odpravo sheme zajamčenih tradicionalnih posebnosti (ZTP) zaščitena imena izgubila gospodarske in družbene prednosti zaščenega imena v celotni EU, zato so jo zainteresirane strani in zakonodajalec EU označili za nesprejemljivo. Poleg tega je bila možnost zaščite imen na enotnem trgu določena kot funkcija, ki jo je mogoče učinkovito izvesti le na ravni Unije. Trenutna nizka stopnja uporabe sheme zajamčenih tradicionalnih posebnosti (ZTP) je pomenila, da so podatki omejeni. Študije primerov in raziskave so pokazale pozitivne gospodarske in socialne učinke, vključno z ohranitvijo tradicionalnih oblik proizvodnje, dostopom do odstopanj od predpisov o higieni za tradicionalne metode in gospodarskimi koristmi dodane vrednosti registracije ZTP.

Za nezaščitena imena bi imela odprave sheme majhen gospodarski ali socialni učinek, saj bi to funkcijo lahko prevzele nacionalne ali regionalne sheme. To se je že uspešno izvedlo pri več nacionalnih shemah; ukrepanje Unije v zvezi s tem pa je bilo zato težko upravičiti na podlagi subsidiarnosti.

S socialnega vidika je bilo ugotovljeno, da označbe ZOP, ZGO in ZTP prispevajo k nadaljnji uporabi tradicionalnih oblik proizvodnje, kar koristi proizvajalcem in potrošnikom.

Kljub temu se je na podlagi obeh ocen učinkov za geografske označbe in zajamčene tradicionalne posebnosti poudaril vesplošni neuspeh teh shem pri privabljanju **malih proizvajalcev** k sodelovanju; ne glede na to, da se male proizvajalce pogosto povezuje z obrtnimi proizvodi, tradicionalnimi metodami in lokalnim trženjem, se sheme Evropske unije obravnavajo kot zahtevne za uporabo, saj sta potrebna drag nadzor in upoštevanje specifikacij. Zato se bosta izvedli dodatni študija in analiza, da se ocenijo težave, s katerimi se srečujejo mali in srednje veliki proizvajalci, ki sodelujejo v shemi kakovosti Unije. Na podlagi rezultatov te analize lahko Komisija predlaga ustrezne spremljevalne ukrepe.

V zvezi s **tržnimi standardi** bo poleg ocene učinka, ki je že bila izvedena v okviru sporočila iz leta 2009, po potrebi izvedena dodatna ocena učinka glede predlogov o posebnih standardih v okviru prenesenih pristojnosti, za katere je bil z uskladitvijo Uredbe (ES) št. 1234/2007 z Lizbonsko pogodbo zagotovljen pravni okvir.

Besedila ocen učinkov so na voljo na naslednji spletni strani:

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Povzetek predlaganih ukrepov

Enotna uredba o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov predstavlja tri dopolnilne sheme (označbe porekla in geografske označbe; zajamčene tradicionalne posebnosti; neobvezne navedbe kakovosti) v eni sami regulativni strukturi, ki jo nadzira en sam odbor za politiko kakovosti. Tržne standarde zajema ločena uredba.

3.1.1. *Označbe porekla in geografske označbe, ki ne vključujejo vin, aromatiziranih vin in žganih pijač*

Predlog ohranja in krepi shemo za kmetijske proizvode in živila, vendar ne združuje shem geografskih označb za vina, žgane pijače ali aromatizirana vina. Ob upoštevanju razmeroma novih reform zakonodaje o vinu in žganih pijačah morajo sheme v tej fazi ostati ločene. To vprašanje se lahko ponovno obravnava pozneje. Medtem bodo pravila za shemo za kmetijske proizvode in živila po potrebi približana pravilom za shemo za vina.

Glavni elementi za okrepitev in poenostavitev sheme so naslednji:

- priznavanje vlog in odgovornosti skupin¹⁴, ki vlagajo zahtevek za registracijo imen, v zvezi z nadzorom, spodbujanjem in komunikacijo;
- krepitev in pojasnitev ravni zaščite registriranih imen in skupnih simbolov Unije;
- postopek registracije imen se skrajša;
- vloge držav članic in skupin, ki vlagajo zahtevek za registracijo, so bile pojasnjene glede na izvajanje zaščite registriranih imen v Evropski uniji ter
- opredelitve označb porekla in geografskih označb se tesneje uskladijo z mednarodno uporabo.

Predlog poenostavlja trenutni postopek registracije označb porekla in geografskih označb s krajšanjem zamud. Poleg tega so nekatera pravna vprašanja pojasnjena, terminologija pa je usklajena z nedavno sprejeto zakonodajo o geografskih označbah za vino. Določena so tudi minimalna skupna pravila o uradnem nadzoru za zagotovitev skladnosti proizvodov s specifikacijami in pravilnega označevanja na trgu. Področje uporabe uredbe se ohrani (kmetijski proizvodi za prehrano ljudi in nekateri drugi proizvodi), pri čemer se doda temna čokolada.

¹⁴

Vsako združenje proizvajalcev ali predelovalcev istega proizvoda, ne glede na pravno obliko ali sestavo.

3.1.2. Zajemčene tradicionalne posebnosti

Predlog ohranja shemo za rezervacijo imen zajamčenih tradicionalnih posebnosti v celotni Evropski uniji, vendar ukinja možnost registracije imen brez rezervacije. Funkcija obveščanja o tradicionalnih proizvodih brez zagotavljanja njihove zaščite se najbolje izvaja na nacionalni (ali regionalni) ravni, pri čemer ukrepanja Evropske unije ni mogoče upravičiti. Prenovljena shema Evropske unije za zajamčene tradicionalne posebnosti je poenostavljena (registracijski postopek je poenostavljen s skrajšanjem zamud, postopki so usklajeni s postopki za ZOP in ZGO) in osredotočena z več vidikov: merilo tradicije je podaljšano na 50 let (prej 25 let), da se izboljša verodostojnost sheme; shema je omejena na pripravljene obroke in predelane proizvode; opredelitve in postopkovne zahteve so bistveno poenostavljene, da se izboljša razumevanje sheme.

3.1.3. Neobvezne navedbe kakovosti

V zvezi z neobveznimi navedbami kakovosti, ki so tako kot sheme kakovosti neobvezne ter pomagajo kmetom pri določitvi značilnosti in lastnosti, ki dodajajo vrednost proizvodom na trgu, se predlaga, da bi se te navedbe vključile v sedanjo uredbo. Neobvezne navedbe kakovosti se ne spremenijo vsebinsko, ampak se prilagodijo zakonodajnemu okviru Pogodbe o delovanju Evropske unije.

3.1.4. Tržni standardi

Ob upoštevanju sporočila Komisije o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov in poznejših razprav je jasno, da lahko tržni standardi prispevajo k izboljšanju gospodarskih pogojev za proizvodnjo in trženje ter kakovosti takšnih proizvodov. Minimalna zahteva po „primernosti, pravičnosti in tržnosti“ že obstaja v ukrepih za upravljanje trga. Širitev teh minimalnih zahtev na proizvode, ki niso zajeti v specifične standarde, je lahko koristna, da se potrošnikom zagotovi osnovna kakovost proizvodov, ki jih kupujejo.

Predlog upošteva tudi potrebo po uskladitvi s Pogodbo o delovanju Evropske unije, pri čemer se bodo na ta način pristojnosti za sprejetje in oblikovanje standardov v prihodnosti prenesle na Komisijo.

V skladu s tem novim okvirom bo uvedena pravna podlaga za obvezno označevanje območja kmetovanja za vse sektorje. Na podlagi tega lahko Komisija ob upoštevanju ustreznih ocen učinkov in za vsak primer posebej sprejme delegirane akte v zvezi z morebitnim obveznim označevanjem območja kmetovanja na ustrezni geografski ravni, da bi se izpolnile zahteve potrošnikov po preglednosti in informacijah. Eden od prvih sektorjev, ki bodo pregledani, bo sektor mleka in mlečnih izdelkov. Komisija hkrati predvideva, da se bo obvezna označba porekla za tiste sektorje, v katerih že obstaja, v prihodnosti ohranila.

3.2. Pravna podlaga (utemeljitev izbire pravne podlage, če je potrebno)

Člen 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

3.3. Načeli subsidiarnosti in sorazmernosti

Kar zadeva **subsidiarnost**, sheme za *označbe porekla in geografske označbe*, *zajamčene tradicionalne posebnosti* ter *neobvezne navedbe kakovosti* zagotavljajo zaščito ali rezervacijo imen in navedb, ki dodajajo vrednost, na ozemlju Evropske unije. To pomeni, da proizvajalci, ki pogojev ne izpolnjujejo, navedb ne smejo uporabljati. Če bi navedbe in imena zaščitila vsaka država članica posebej, bi bila raven zaščite v vsaki državi članici drugačna, kar bi lahko bilo za potrošnike zavajajoče, poleg tega pa bi se pojavile ovire za trgovino znotraj Unije in vzpostavili neenaki konkurenčni pogoji pri trženju proizvodov, označenih s temi imeni in navedbami kakovosti. Določitev takšnih pravic v celotni Evropski uniji je lahko učinkovita in uspešna le na ravni Unije. Zunaj države članice porekla se trži 18 % vrednosti proizvodov, ki se prodajajo v okviru shem ZOP in ZGO, pri čemer ti proizvodi temeljijo na zaščiti intelektualne lastnine, ki jo zagotavlja shema za vso EU. Za zaščitena imena v okviru sheme ZTP je prodaja na notranjem trgu pomembna za zadevne proizvajalce. Neobvezne navedbe kakovosti veljajo tudi za pomembne trgovinske tokove znotraj Unije, pri čemer bi različne opredelitve in razlage ovirale delovanje trga.

Sheme za *označbe porekla in geografske označbe* ter *zajamčene tradicionalne posebnosti* temeljijo na simbolih Unije, ki so namenjeni posredovanju informacij o vrsti posamezne sheme kakovosti. Da bi potrošniki v celotni Evropski uniji prepoznali simbole, s čimer bi se olajšalo razumevanje sheme in čezmejne trgovine s kakovostnimi proizvodi, je treba simbole določiti na ravni Unije.

Zahtevkov za *označbe porekla in geografske označbe* ter *zajamčene tradicionalne posebnosti*, razen nekaterih elementov, ni treba obdelovati in analizirati na ravni Evropske unije. Ti vključujejo ocenjevanje izpolnjevanja pogojev za zaščito imen v celotni Evropski uniji, spoštovanje pravic predhodnih uporabnikov imen (zlasti uporabnikov zunaj države članice vlagateljice) in preverjanje, da vloge ne vsebujejo očitnih napak. Prvotna podrobna analiza bi se lahko učinkoviteje in uspešneje izvajala na nacionalni ravni.

Sheme označevanja, ki so oblikovane za določitev lastnosti proizvodov, vendar ne vplivajo na zaščito ali rezervacijo imen v celotni Evropski uniji, lahko najučinkoviteje upravljajo nacionalni organi. Zato predlagana revizija sheme *zajamčenih tradicionalnih posebnosti* ukinja možnost registracije nezaščitene imen.

Za nadzor vseh shem morajo biti v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 o izvajanju uradnega nadzora krme in živil odgovorni zlasti pristojni nacionalni organi. Kontrola nadzornih dejavnosti držav članic se mora izvajati na ravni Unije, da se ohrani verodostojnost shem zakonodaje o živilih v celotni Evropski uniji v skladu z načeli iz navedene uredbe.

Kar zadeva **sorazmernost**, sheme za *označbe porekla in geografske označbe* ter *zajamčene tradicionalne posebnosti* vključujejo upoštevanje strogih specifikacij proizvoda in učinkovit nadzor proizvodnje, ki je lahko za proizvajalce obremenjujoča. Vendar je to potrebno in sorazmerno, da se podpre verodostojnost sheme in potrošniku zagotovi, da so predpisi izpolnjeni. Brez navedenega zagotovila od potrošnika ni mogoče pričakovati, da bo za ponujene kakovostne proizvode plačal pravično ceno. Nasprotno pa sheme za *neobvezne navedbe kakovosti* temeljijo

predvsem na izjavah proizvajalcev o skladnosti, poleg katerih države članice izvajajo tudi reden nadzor v kmetijstvu na podlagi ocene tveganja. Ker pogoji za sodelovanje v teh shemah niso tako strogi kot v primeru označb porekla in geografskih označb ter zajamčenih tradicionalnih posebnosti, je sistem sodelovanja in nadzora, ki je manj obremenjujoč, sorazmeren.

Sheme kakovosti so bistven del strategije razvoja skupne kmetijske politike, da bi se kmetom Evropske unije omogočil razvoj znanja in izkušenj o trženju visokokakovostnih proizvodov z značilnostmi, ki dodajajo vrednosti, in lastnostmi proizvodnje ter da bi se jih k temu spodbujalo. Zato je pomembno, da so sheme dostopne vsem kmetom. Medtem ko morajo kmetje temeljito premisliti, ali želijo prevzeti obremenitve in obveznosti v zvezi s trženjem kakovostnih proizvodov v okviru shem, je koristi politike za kmetijski sektor in potrošnike mogoče doseči le, če ima vsak kmet, ki to želi, dostop do shem. Zato je sorazmerno s ciljem, da mora vsaka država članica uporabljati sheme na celotnem ozemlju.

3.4. Izbira instrumentov

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o tržnih standardih vključuje spremembo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v skladu s pravili PDEU.

Uredbi je priložen vzporedni zakonodajni predlog shem kakovosti kmetijskih proizvodov, ki nadomešča obstoječi uredbi Sveta (ES) št. 509/2006 in (ES) št. 510/2006 ter vključuje obstoječe določbe v zvezi z neobveznimi navedbami kakovosti, trenutno vključenimi v Uredbo Sveta (ES) št. 1234/2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode¹⁵ ter Direktivo 2001/110/ES o medu¹⁶.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ta predlog nima proračunskih posledic.

5. NEOBVEZNI ELEMENTI: POENOSTAVITEV

Predlagana uredba poenostavlja upravljanje shem z združitvijo različnih shem kakovosti kmetijskih proizvodov in neobveznih navedb kakovosti v en zakonodajni instrument. Zagotavlja skladnost instrumentov in zainteresiranim stranem omogoča lažje razumevanje shem. Predlog pojasnjuje in poenostavlja določbe za države članice, ki so v prvi vrsti odgovorne za izvajanje in nadzor shem.

Glavni elementi poenostavitve so:

- kombinacija pravil za postopke uporabe in nadzor, kadar je to mogoče, vključno s prednostmi v zvezi s skladnostjo pravil iz vseh shem, s čimer bi se odpravile zdajšnje razlike v postopkih;
- skrajšanje in uskladitev postopkov, kadar je to mogoče;

¹⁵ UL L 299, 16.11.2007, str. 45.

¹⁶ UL L 10, 12.1.2002, str. 47.

- uvedba pojasnil zlasti v zvezi s pravicami intelektualne lastnine;
- uvedba enostavnejših konceptov, ki so potrošnikom razumljivejši, zlasti v okviru sheme zajamčenih tradicionalnih posebnosti;
- vzpostavitev enotnega odbora (odbora za politiko kakovosti) za vse sheme. Ta nadomešča odbora, ki trenutno upravljata shemi za označbe porekla in geografske označbe ter zajamčene tradicionalne posebnosti.

Za tržne standarde bo predlagana sprememba Uredbe (ES) št. 1234/2007 pomenila poenostavitev postopkov in povečala preglednost določb v zvezi s tržnimi standardi.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007
o tržnih standardih**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁷,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹⁸,

po predložitvi predloga nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) „Sporočilo o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov“, ki ga je Komisija predstavila 28. maja 2009, določa strateško usmeritev za izboljšanje politike kakovosti kmetijskih proizvodov Unije¹⁹. To sporočilo in nadaljnje razprave Evropskega parlamenta, Sveta, Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in Odbora regij o njegovih glavnih prvinah, kakor tudi številna mnenja, ki izhajajo iz posvetovanj z javnostjo, je treba upoštevati. Predvsem se zdi primerno ohraniti tržne standarde po sektorjih ali proizvodih, da se upoštevajo pričakovanja potrošnikov in prispeva k izboljšanju gospodarskih pogojev za proizvodnjo in trženje kmetijskih proizvodov ter njihove kakovosti.
- (2) Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT)²⁰ je ohranila sektorski pristop, ki ga določajo prejšnje ureditve skupnega trga o tržnih standardih. Tržni standardi so se razvijali sistematično – instrument za instrumentom, proizvod za proizvodom. Skladnejši pristop bi prispeval k razumljivejšim standardom za potrošnike ter bi proizvajalcem pomagal, da bi lažje sporočali značilnosti in lastnosti svojih proizvodov. Zato je primerno vključiti določbe horizontalne narave.
- (3) Uredba (ES) št. 1234/2007 daje Komisiji pooblastila za izvajanje nekaterih določb o tržnih standardih.

¹⁷ UL C ..., str. ...

¹⁸ UL C ..., str. ...

¹⁹ COM (2009) 234, 28.5.2009.

²⁰ UL L 299, 16.11.2007, str. 45.

- (4) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe je treba pooblastila Komisije za izvajanje določb o tržnih standardih iz Uredbe (ES) št. 1234/2007 uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (5) Komisija mora imeti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, da dopolni ali spremeni nekatere nebistvene elemente oddelka I poglavja I naslova II dela II Uredbe (ES) št. 1234/2007. Določiti bi bilo treba elemente, za katere se to pooblastilo lahko uporabi, in pogoje, ki veljajo za to pooblastilo.
- (6) Da se zagotovi enotna uporaba tržnih standardov v vseh državah članicah, je treba Komisijo pooblastiti za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 PDEU. Razen v primerih, ko je izrecno določeno drugače, mora Komisija te izvedbene akte sprejeti v skladu z določbami Uredbe (EU) št. [xxxx/yyyy] Evropskega parlamenta in Sveta o ... *[se izpolni po sprejetju uredbe o nadzornih mehanizmih, kot določa člen 291(2) PDEU, o kateri trenutno razpravljata Evropski parlament in Svet]*.
- (7) Uporaba standardov za trženje kmetijskih proizvodov lahko prispeva k izboljšanju gospodarskih razmer za proizvodnjo in trženje ter tudi kakovosti takih proizvodov. Uporaba takih standardov je zato v interesu proizvajalcev, trgovcev in potrošnikov.
- (8) Za zagotovitev, da so vsi proizvodi ustrezne, neoporečne in tržne kakovosti, ter brez poseganja v določbe, sprejete v živilskem sektorju, in predvsem v splošno živilsko zakonodajo iz Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane²¹ ter načela in zahteve Uredbe, mora osnovni splošni tržni standard, kot je predvideno v zgoraj navedenem sporočilu Komisije, ustrezati proizvodom, ki jih ne zajemajo tržni standardi po sektorjih ali proizvodih. Kadar so ti proizvodi v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi, je treba po potrebi te proizvode obravnavati kot skladne s splošnim tržnim standardom.
- (9) Za nekatere sektorje in/ali proizvode, so opredelitve, poimenovanja in/ali prodajne oznake pomemben element za določitev konkurenčnih pogojev. Zato je za te sektorje in/ali proizvode treba določiti opredelitve, poimenovanja in prodajne oznake, ki se lahko uporabljajo le v Uniji za trženje proizvodov, ki so v skladu z ustreznimi zahtevami.
- (10) V skladu z Uredbo (ES) št. 1234/2007 je bila Komisiji doslej zaupana naloga sprejetja določb o tržnih standardih za nekatere sektorje. Zaradi njihove zelo podrobne tehnične narave in potrebe, da so vse bolj učinkoviti in da se prilagajajo razvijajočim se trgovskim praksam, se zdi ustrezno razširiti ta pristop na vse tržne standarde, pri čemer se določijo merila, ki jih je treba upoštevati pri oblikovanju zadevnih pravil.
- (11) Tržne standarde je treba uporabljati, da se omogoči oskrbovanje trga s proizvodi standardizirane in zadovoljive kakovosti. Predvsem se morajo nanašati na opredelitve, razvrščanje v razrede, predstavitev in označevanje, pakiranje, proizvodno metodo, ohranjanje, prevoz, informacije o proizvajalcih, vsebnost nekaterih snovi, zadevni upravne dokumente, skladiščenje, certificiranje, trženje in roke.

²¹ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

- (12) Zlasti mora biti, ob upoštevanju interesa potrošnikov, da prejmejo ustrezne in pregledne informacije o proizvodu, mogoče določiti ustrezne označbe kraja kmetije, in sicer s pristopom vsak primer posebej na ustrezni geografski ravni, pri čemer je treba upoštevati specifikacije nekaterih sektorjev, zlasti v zvezi s predelanimi kmetijskimi proizvodi.
- (13) Primerno je določiti nekatere enološke prakse in omejitve za proizvodnjo vina.
- (14) Komisija mora pri določanju tržnih standardov po sektorjih ali proizvodih upoštevati pričakovanja potrošnikov, posebnost posameznega sektorja in priporočila mednarodnih organov. Da bi upoštevala mednarodne standarde, se mora Komisija za nadaljnje enološke prakse praviloma opirati na enološke prakse, ki jih priporoča Mednarodni urad za vinsko trto in vino (OIV).
- (15) Morda bo treba sprejeti posebne ukrepe, predvsem analizne metode, da se preprečijo zlorabe glede kakovosti in prisotnosti proizvodov, ki se predstavijo potrošnikom. Za zagotovitev, da se tržni standardi upoštevajo, sta potrebna nadzor in uporaba kazni v primeru neizpolnjevanja obveznosti. Države članice morajo prevzeti odgovornost za takšen nadzor.
- (16) Tržni standardi morajo načeloma veljati za vse proizvode, ki se tržijo v Uniji. Ustrezno je določiti posebna pravila za proizvode, uvožene iz tretjih držav, v skladu s katerimi je s posebnimi določbami, ki veljajo v nekaterih tretjih državah, mogoče upravičiti odstopanja od tržnih standardov, če je zagotovljena njihova enakovrednost z zakonodajo Unije. Določbe glede vina je treba uporabljati ob upoštevanju sporazumov, sklenjenih na podlagi člena 218 PDEU.
- (17) Primerno je določiti pravila za razvrščanje sort vinske trte, v skladu s katerimi bi morale biti države članice, ki proizvedejo več kot 50 000 hektolitrov vina na leto, še naprej odgovorne za razvrščanje sort vinske trte, iz katerih se lahko proizvaja vino na njihovem ozemlju. Nekatere sorte vinske trte bi bilo treba izključiti.
- (18) V zvezi z mazavimi maščobami je primerno uvesti možnost, da države članice ohranijo ali sprejmejo nekatera nacionalna pravila o ravneh kakovosti.
- (19) Za vinski sektor je treba državam članicam omogočiti, da omejijo ali izločijo uporabo nekaterih enoloških praks ter ohranijo strožje omejitve za vina, proizvedena na njihovem ozemlju, in poskusno uporabo nedovoljenih enoloških praks pod pogoji, ki jih je treba določiti.
- (20) Uredbo (ES) št. 1234/2007 je zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1234/2007 se spremeni:

- (1)* Vstavi se nov člen 4a:

„Člen 4a

[Sprejetje delegiranih in izvedbenih aktov]

Kadar so Komisiji podeljena pooblastila, ukrepa v skladu s postopkom iz člena 196a v primeru delegiranih aktov in v skladu s postopkom iz člena 196b v primeru izvedbenih aktov, razen če ni v tej uredbi izrecno drugače določeno.“

- (2) V del II, naslov II, poglavje I, oddelek I se vstavijo naslednji novi členi pred člen 113:

„Člen 112a

Področje uporabe

Brez poseganja v katere koli določbe, ki veljajo za proizvode iz Priloge I in za etilni alkohol kmetijskega porekla iz dela I Priloge II, ter določbe, sprejete v veterinarskem in živilskem sektorju za zagotavljanje, da so proizvodi v skladu s higienskimi in zdravstvenimi standardi, ter za varstvo zdravja ljudi in živali, ta oddelek določa pravila v zvezi s splošnim tržnim standardom in tržnimi standardi po sektorju in/ali proizvodu za proizvode, naštet v Prilogi I, in za etilni alkohol kmetijskega porekla iz dela I Priloge II.“

Člen 112b

Skladnost s splošnim tržnim standardom

1. Za namene te uredbe je proizvod v skladu s „splošnim tržnim standardom“, če je ustrezne, neoporečne in tržne kakovosti.
2. Kadar ni določen noben tržni standard iz členov 112e, 112f in 112h ter direktiv Sveta 2000/36/ES*, 2001/112/ES**, 2001/113/ES***, 2001/114/ES****, 2001/110/ES*****, 2001/111/ES*****, se lahko proizvodi iz Priloge I k tej uredbi, ki so pripravljeni za maloprodajo za prehrano ljudi, kot določa člen 3(7) Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta *****, tržijo le, če so v skladu s splošnim tržnim standardom.
3. Proizvod se šteje za skladnega s splošnim tržnim standardom, kadar je proizvod, namenjen za trženje, v skladu z ustreznim standardom, ki ga sprejme ena od mednarodnih organizacij iz Priloge XIIb.

Člen 112c

Prenesena pooblastila glede splošnega tržnega standarda

Za obravnavo sprememb na trgu ob upoštevanju posebnosti posameznega sektorja lahko Komisija z delegiranimi akti sprejme in spremeni zahteve v zvezi s splošnim tržnim standardom iz člena 112b(1) ter pravili v zvezi s skladnostjo iz odstavka 3 navedenega člena ter od njih odstopa.

Člen 112d

Tržni standardi po sektorjih ali proizvodih

Proizvodi, za katere so bili določeni tržni standardi po sektorjih ali proizvodih, se lahko tržijo v Uniji le v skladu s takšnim standardom.

Člen 112e

Priprava in vsebina tržnih standardov po sektorjih ali proizvodih

1. Da se upoštevajo pričakovanja potrošnikov in se prispeva k izboljšanju gospodarskih pogojev za proizvodnjo in trženje kmetijskih proizvodov ter njihove kakovosti, lahko Komisija z delegiranimi akti sprejme tržne standarde po sektorjih ali proizvodih, kot določa člen 112a, na vseh stopnjah trženja, kot tudi odstopanja in izvzeta od uporabe takšnih standardov, da se omogoči prilagoditev stalno spreminjajočim se pogojem na trgih, spremembam v povpraševanju potrošnikov ter da se upošteva razvoj zadevnih mednarodnih standardov in prepreči nastajanje ovir za inovativnost proizvodov.
2. Tržni standardi iz odstavka 1 se lahko po potrebi nanašajo na zahteve za:
 - (a) opredelitev, poimenovanje in/ali prodajne oznake, ki niso določene v tej uredbi, ter sezname trupov in njihovih delov, za katere velja Priloga XIIa;
 - (b) merila za razvrščanje, kot je razvrščanje v razrede, po teži, velikosti, starosti in v kategorije;
 - (c) sorto rastline ali živalsko pasmo ali komercialni tip;
 - (d) predstavitev, prodajne oznake, označevanje, povezano z obveznimi tržnimi standardi, pakiranje, pravila, ki veljajo za pakirnice, označevanje, embaliranje, leto žetve in uporaba posebnih pogojev;
 - (e) merila, kot so videz, konsistenca, konformacija, značilnosti proizvoda;
 - (f) posebne snovi, ki se uporabljajo v proizvodnji, ali sestavni deli ali sestavine, vključno z navedbo vsebnosti, čistosti in določitve snovi;
 - (g) način kmetovanja in proizvodno metodo, vključno z enološkimi praksami in z njimi povezanimi upravnimi pravili, ter delovni proces;
 - (h) rezanje mošta in vina, vključno z opredelitvami pojmov, tipiziranje in omejitve, ki veljajo za to;
 - (i) metodo za ohranjanje in temperaturo;
 - (j) kraj kmetovanja in/ali poreklo;
 - (k) pogostost zbiranja, dostave, konzerviranja in ravnanja;

- (l) identifikacijo ali registracijo proizvajalca in/ali industrijskih obratov, v katerih se proizvod pripravi ali predela;
 - (m) odstotek vsebnosti vode;
 - (n) omejitve glede uporabe nekaterih snovi in/ali praks;
 - (o) posebno uporabo;
 - (p) trgovinske dokumente, priložene dokumente in registre, ki jih je treba hraniti;
 - (q) skladiščenje, prevoz;
 - (r) certifikacijski postopek;
 - (s) pogoje, ki urejajo dajanje na trg, zadrževanje, promet in uporabo proizvodov, ki niso v skladu s tržnimi standardi po sektorjih ali proizvodih, kot določa odstavek 1, in/ali opredelitvami, poimenovanji in prodajnimi oznakami iz člena 112f, kot tudi prodajo stranskih proizvodov;
 - (t) roke;
 - (u) obvestila držav članic, obvestila različnih ustanov pristojnim organom držav članic in pravila za pridobivanje statističnih informacij o trgih različnih proizvodov.
3. Tržni standardi po sektorjih ali proizvodih iz odstavka 1 se uveljavijo brez poseganja v določbe o neobveznih navedbah kakovosti iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta ***** [uredba o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov] ter ob upoštevanju:
- (a) lastnosti zadevnih proizvodov;
 - (b) potrebe po zagotovitvi pogojev za nemoteno prodajo teh proizvodov na trgu;
 - (c) interesa potrošnikov, da prejmejo ustrezne in pregledne informacije o proizvodu, vključno s krajem kmetovanja, ki se določi za vsak primer posebej na ustrezni geografski ravni;
 - (d) po potrebi metod, ki se uporabljajo za določitev fizičnih, kemičnih in organoleptičnih lastnosti;
 - (e) standardnih priporočil, ki jih sprejmejo mednarodni organi.

Člen 112f

Opredelitve, poimenovanja in/ali prodajne oznake za nekatere sektorje in/ali proizvode

1. Opredelitve, poimenovanja in/ali prodajne oznake, določeni v Prilogi XIIa, se uporabljajo za naslednje sektorje ali proizvode:
 - (a) oljčno olje in namizne oljke,
 - (b) vino,
 - (c) goveje in telečje meso,
 - (d) mleko in mlečne izdelke, namenjene za prehrano ljudi,
 - (e) perutnino,
 - (f) mazave maščobe, namenjene za prehrano ljudi.
2. Opredelitev, poimenovanje ali prodajna oznaka iz Priloge XIIa se lahko uporabi v Uniji le za trženje proizvoda, ki je v skladu z ustreznimi zahtevami iz Priloge XIIa.
3. Za prilagoditev spreminjajočemu se povpraševanju potrošnikov in da se upošteva tehnični napredek ter preprečijo ovire za inovativnost proizvodov, lahko Komisija z delegiranimi akti sprejme potrebne spremembe, odstopanja ali izvzetja k opredelitvam in prodajnim oznakam iz Priloge XIIa.

Člen 112g

Dovoljeno odstopanje

Da bi upoštevala posebnost posameznega sektorja, lahko Komisija z delegiranimi akti določi dovoljeno odstopanje za vsak standard. Če se to odstopanje preseže, se za celotno serijo proizvodov šteje, da ni v skladu s standardom.

Člen 112h

Enološki postopki

1. Če je Mednarodna organizacija za vinsko trto in vino (OIV) priporočila in objavila analizne metode za določitev sestave proizvodov in pravila, s katerimi je mogoče ugotoviti, ali so bili proizvodi predmet postopkov, ki niso dovoljeni enološki postopki, je treba uporabljati te metode in pravila.

V primerih, ko OIV ne priporoči in objavi nikakršnih metod in pravil, takšne metode in pravila sprejme Komisija, kot določa točka (g) člena 112e(2).

Do sprejetja zadevnih pravil se uporabljajo metode in pravila, ki jih dovoli zadevna država članica.

2. Pri proizvodnji in ohranjanju proizvodov v vinskem sektorju v Uniji se uporabljajo le enološki postopki, dovoljeni v skladu s Prilogo XIIc in določeni v točki (g) člena 112e(2) ter s členom 112k(2) in (3).

Prvi pododstavek se ne uporablja za :

- (a) grozdni sok in zgoščeni grozdni sok;
- (b) grozdni mošt in zgoščeni grozdni mošt, namenjen za pripravo grozdnega soka.

Dovoljeni enološki postopki se lahko uporabljajo samo za zagotavljanje ustrezne vinifikacije, ustreznega ohranjanja ali ustreznega prečiščenja proizvoda.

Proizvodi vinskega sektorja so v Uniji pridelani v skladu z ustreznimi omejitvami iz Priloge XIIc.

Proizvodi iz vinskega sektorja, naštetih v delu II Priloge XIIa in pri katerih so bili uporabljeni enološki postopki, ki niso dovoljeni v Uniji, ali če je primerno, enološki postopki, ki niso dovoljeni v državi članici, ali ki so v nasprotju z omejitvami iz Priloge XIIc, se v Uniji ne smejo tržiti.

3. Pri izdaji dovoljenj za enološke postopke za vino iz točke (g) člena 112e(2) Komisija:
 - (a) izhaja iz enoloških postopkov in analiznih metod, ki jih je priporočil in objavil OIV, ter izsledkov poskusne uporabe doslej nedovoljenih enoloških postopkov;
 - (b) upošteva varovanje človekovega zdravja;
 - (c) upošteva možna tveganja za potrošnike, da jih zavedejo njihova pričakovanja in dožemanja, ob upoštevanju razpoložljivosti in uporabnosti načinov obveščanja, ki bi izključili taka tveganja;
 - (d) omogoči ohranitev naravnih in osnovnih lastnosti vina in ne povzroča bistvenih sprememb sestave zadevnega proizvoda;
 - (e) zagotovi najnižjo sprejemljivo raven skrbi za okolje;
 - (f) upošteva splošna pravila glede enoloških postopkov in omejitev, ki so navedeni v prilogah XIIc.

Člen 112i

Sorte vinske trte

1. Proizvodi, navedeni v delu II Priloge XIIa in pridelani v Uniji, se pridelajo iz sort vinske trte, ki jih je mogoče razvrstiti v skladu z odstavkom 2 tega člena.

2. Ob upoštevanju odstavka 3 države članice razvrstijo sorte vinske trte, ki se smejo zasaditi, ponovno zasaditi ali cepiti na njihovem ozemlju za pridelavo vina.

Države članice smejo razvrstiti le sorte vinske trte, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) sorta spada v vrsto *Vitis vinifera* ali nastane s križanjem vrste *Vitis vinifera* z drugimi vrstami rodu *Vitis*;
- (b) sorta ni ena od naslednjih: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton in Herbemont.

Kadar je sorta vinske trte izločena iz razvrstitve iz prvega pododstavka, jo je treba izkrčiti v 15 letih po izločitvi.

3. Države članice, v katerih pridelava vina ne presega 50 000 hektolitrov na vinsko leto, izračunano na podlagi povprečne pridelave v zadnjih petih vinskih letih, se izvzamejo iz obveznosti razvrstitve iz prvega pododstavka odstavka 2.

Vendar se smejo za pridelavo vina tudi v državah članicah iz prvega pododstavka zasaditi, ponovno zasaditi ali cepiti le sorte vinske trte, ki so skladne z drugim pododstavkom odstavka 2.

4. Z odstopanjem od prvega in tretjega pododstavka odstavka 2 ter drugega pododstavka odstavka 3 države članice za znanstvene raziskave in poskuse dovolijo zasaditev, ponovno zasaditev ali cepitev naslednjih sort vinske trte:

- (a) sorte vinske trte, ki niso razvrščene, za države članice iz odstavka 3;
- (b) sorte vinske trte, ki niso skladne točkama (a) in (b) drugega pododstavka odstavka 2, za države članice iz odstavka 3.

5. Površine, zasajene s sortami vinske trte za pridelavo vina, ki so bile zasajene v nasprotju z odstavki 2, 3 in 4, je treba izkrčiti.

Vendar takšnih površin ni treba izkrčiti, če je zadevna pridelava namenjena izključno za porabo v gospodinjstvu pridelovalca vina.

6. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za preverjanje, ali pridelovalci izpolnjujejo odstavke 2 do 5.

Člen 112j

Posebna uporaba vina

Razen ustekleničenih vin, za katera je mogoče dokazati, da je bilo polnjenje opravljeno pred 1. septembrom 1971, se vina, pridelana iz sort vinske trte, vključenih v razvrstitve, sestavljene v skladu s prvim pododstavkom člena 112i(2), ki pa ne ustrezajo nobeni od kategorij iz dela II Priloge XIIa, uporabijo samo za porabo v

gospodinjstvu posameznega pridelovalca vina, za pridelavo vinskega kisa ali za destilacijo.

Člen 112k

Nacionalna pravila za nekatere proizvode in/ali sektorje

1. Ne glede na člen 112e (1) lahko države članice sprejmejo ali ohranijo nacionalna pravila, ki določajo različne ravni kakovosti za mazave maščobe. Taka pravila omogočajo, da se te ravni kakovosti ocenijo na podlagi meril, ki se zlasti nanašajo na uporabljene surovine, organoleptične značilnosti proizvodov ter njihovo fizično in mikrobiološko stabilnost.

Države članice, ki uporabljajo to možnost, določeno v prvem pododstavku, zagotovijo, da se lahko na proizvodih drugih držav članic, ki izpolnjujejo merila, določena z navedenimi nacionalnimi pravili, pod nediskriminacijskimi pogoji uporabijo izrazi, ki na podlagi teh predpisov navajajo, da so ta merila izpolnjena.

2. Države članice lahko omejijo ali izključijo uporabo nekaterih enoloških postopkov in določijo strožje omejitve za vina, ki jih dovoljuje zakonodaja Unije in se pridelujejo na njihovem ozemlju, da bi izboljšale ohranjanje osnovnih lastnosti vin z zaščiteno označbo porekla ali z zaščiteno geografsko označbo ter penečih vin in likerskih vin.

Države članice te omejitve in izključitve sporočijo Komisiji, ki o njih obvesti druge države članice.

3. Države članice lahko dovolijo poskusno uporabo nedovoljenih enoloških postopkov pod pogoji, ki jih določi Komisija z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu z odstavkom 4.
4. Da bi zagotovila pravilno in pregledno uporabo, lahko Komisija z delegiranimi akti določi pogoje za uporabo odstavkov 1, 2 in 3 ter pogoje za posedovanje, promet in uporabo proizvodov, pridobljenih s poskusnimi postopki iz odstavka 3.

Člen 112l

Tržni standardi za uvoz in izvoz

Da bi upoštevala posebnosti trgovine med Unijo in nekaterimi tretjimi državami ter poseben značaj nekaterih kmetijskih proizvodov, lahko Komisija z delegiranimi akti opredeli pogoje, pod katerimi se uvoženi proizvodi štejejo za proizvode, ki zagotavljajo ustrezno raven skladnosti z zahtevami Unije glede tržnih standardov in dopuščajo ukrepe, ki odstopajo od člena 112d, ter določajo pravila v zvezi z uporabo tržnih standardov za proizvode, ki se izvozijo iz Unije.

Člen 112m

Posebne določbe za uvoz vina

1. Razen kadar je drugače določeno v sporazumih, sklenjenih v skladu s členom 218 PDEU, se določbe o označbi porekla in geografskih označbah ter označevanju vin, določene v pododdelku I Oddelka Ia tega poglavja ter v opredelitvah in prodajnih oznakah iz člena 112f te uredbe, uporabljajo za proizvode, uvrščene pod oznake KN 2009 61, 2009 69 in 2204, ki se uvažajo v Unijo.
2. Če ni drugače določeno v sporazumih, sklenjenih v skladu s členom 218 PDEU, se proizvodi iz odstavka 1 tega člena pridelujejo po enoloških postopkih, ki jih priporoča in objavi OIV ali dovoljuje Unija v skladu s to uredbo in ukrepi, sprejetimi v skladu s to uredbo.
3. Ob uvozu proizvodov iz odstavka 1 je treba predložiti:
 - (a) potrdilo, ki dokazuje skladnost z določbami iz odstavkov 1 in 2 ter ki ga sestavi pristojni organ s seznama, ki ga objavi Komisija, v državi porekla;
 - (b) analizno poročilo, ki ga sestavi organ ali urad, ki ga imenuje država, iz katere izvira proizvod, če je proizvod namenjen za neposredno prehrano ljudi.

Člen 112n

Nacionalna preverjanja

Države članice na podlagi analize tveganja preverijo, ali so proizvodi v skladu s pravili določenimi v tem oddelku, in po potrebi izvajajo upravne kazni.

Člen 112o

Izvedbena pooblastila

Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme vse potrebne ukrepe, povezane s tem oddelkom, in predvsem:

- (a) določi pravila za izvajanje splošnega tržnega standarda;
- (b) določi pravila za izvajanje opredelitev in prodajnih oznak iz Priloge XIIa;
- (c) pripravi seznam proizvodov iz drugega odstavka točke 5 dela III Priloge XIIa in točke (a) šestega odstavka dela VI Priloge XIIa na podlagi okvirnih seznamov proizvodov, za katere države članice menijo, da na njihovem ozemlju ustrezajo proizvodom iz drugega odstavka točke 5 dela III Priloge XIIa in točke (a) šestega odstavka dela VI Priloge XIIa, ter ki jih države članice pošljejo Komisiji;

- (d) določi pravila za izvajanje tržnih standardov po sektorjih ali proizvodih, vključno z natančnimi pravili za jemanje vzorcev in analizne metode za določanje sestave proizvodov;
- (e) določi pravila, s katerimi je mogoče določiti, ali so bili proizvodi predmet postopkov, ki so nasprotni dovoljenim enološkim postopkom;
- (f) določi pravila za preverjanje skladnosti s tržnimi standardi po sektorjih ali proizvodih;
- (g) določi pravila za določanje dovoljenega odstopanja;
- (h) sprejme določbe v zvezi z organi, ki so odgovorni za izvajanje preverjanj skladnosti ter vsebino, pogostostjo in stopnjo trženja, ki se preverjajo;
- (i) sprejme potrebne ukrepe za izvajanje odstopanja iz člena 112l.

* UL L 197, 3.8.2000, str. 19.

** UL L 10, 12.1.2002, str. 58.

*** UL L 10, 12.1.2002, str. 67.

**** UL L 15, 17.1.2002, str. 19.

***** UL L 10, 12.1.2002, str. 47.

***** UL L 10, 12.1.2002, str. 53.

***** UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

- (3) Člen 113 se črta.
- (4) Člen 113a se spremeni:
- (a) Odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:
- „2. Tržni standardi iz odstavka 1 in vsi tržni standardi, ki veljajo za sadje in zelenjavo ter sektor predelanega sadja in zelenjave, se uporabljajo na vseh stopnjah trženja, vključno z uvozom in izvozom, če Komisija ne določi drugače.“
- (b) V odstavku 4 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:
- „Brez poseganja v posebne določbe, ki jih Komisija lahko sprejme v skladu s členom 194, zlasti o dosledni uporabi pregledov skladnosti v državah članicah, države članice za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave na podlagi analize tveganja selektivno preverijo, ali zadevni proizvodi izpolnjujejo ustrezne tržne standarde. Pri teh pregledih je poudarek na fazo pred odpremo iz proizvodnega območja, ko se proizvodi pakirajo ali nalagajo. Proizvodi iz tretjih držav se pregledajo pred sprostitvijo v prosti promet.“
- (5) Členi 113d, 118, 120, 120a do 120g, točke (a)(b)(c)(d)(e)(f)(g)(h)(i)(j) prvega odstavka ter drugi, tretji in četrti odstavek člena 121 in člen 158a se črtajo.
- (6) V poglavju I dela VII se dodata člena 196a in 196b:

„Člen 196a

Delegirani akti

1. Pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov iz te uredbe se Komisiji podelijo za nedoločen čas. Takoj ko sprejme delegirani akt, Komisija o njem istočasno obvesti Evropski parlament in Svet.
2. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče pooblastilo iz odstavka 1.

Institucija, ki je začela notranji postopek odločanja o morebitnem preklicu pooblastila, si prizadeva o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem času pred sprejetjem končnega sklepa, pri čemer navede pooblastila, ki bi lahko bila preklicana, ter morebitne razloge za preklic.

S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati pooblastilo, določeno v navedenem sklepu. Sklep začne veljati nemudoma ali na poznejši datum, določen v njem. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Objavi se v Uradnem listu Evropske unije.
3. Evropski parlament in Svet lahko ugovarjata zoper delegirane akte v dveh mesecih od datuma obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se to obdobje podaljša za en mesec.

Če po izteku tega obdobja niti Evropski parlament niti Svet ne ugovarja delegiranemu aktu, se ta objavi v Uradnem listu Evropske unije in začne veljati na datum, ki je določen v njem.

Delegirani akt se lahko objavi v Uradnem listu Evropske unije in začne veljati pred koncem navedenega obdobja, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo, da ne nameravata ugovarjati. Če Evropski parlament ali Svet ugovarja zoper delegirani akt, ta akt ne začne veljati. Institucija, ki ugovarja zoper delegirani akt, navede razloge za to.

Člen 196b

Izvedbeni akti – odbor

[Kadar se izvedbeni akti sprejmejo v skladu s to uredbo, Komisiji pomaga odbor iz člena 195 te uredbe, uporablja pa se postopek iz člena [5] Uredbe (EU) št. [xxxx/yyyy](se izpolni po sprejetju uredbe o nadzornih mehanizmih, kot določa člen 291(2) PDEU, o kateri trenutno razpravljata Evropski parlament in Svet).]“

- (7) Priloge XIa, XIb, XII, XIII, XIV, XV, XVa, XVb, XVI se črtajo v skladu s členom 2(1) te uredbe.
- (8) Vstavijo se nove priloge XIIa, XIIb in XIIc, katerih besedilo je določeno v Prilogi I k tej uredbi.

Člen 2

- 1. Členi 113a, 113b, 114, 115, 116, 117(1) do (4) Uredbe (ES) št. 1234/2007 ter priloge XIa (II) drugi pododstavek, XIa (IV do IX), XII (IV)(2), XIII (VI) drugi pododstavek, XIV(A), XIV (B)(I) (2) in (3), XIV (B)(III) ter XIV (C), XV (II), (III), (IV) in (VI) k navedeni uredbi, za namene uporabe teh členov, se še naprej uporabljajo do datuma, ki se določi v skladu z odstavkom 2.
- 2. Za zagotovitev pravne varnosti pri uporabi pravil trženja Komisija z delegiranimi akti določi datum, ko za zadevni sektor prenehajo veljati določbe Uredbe (ES) št. 1234/2007 iz odstavka 1 tega člena ali deli teh določb. Datum je datum začetka uporabe ustreznih tržnih pravil, ki se določijo v skladu z delegiranimi akti, določenimi v spremembah, uvedenih s členom 1(2) te uredbe.

Člen 3

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Vendar člen 112b Uredbe (ES) št. 1234/2007, ki je vstavljen pod člen 1(2) te uredbe, začne veljati od [.../eno leto po začetku veljavnosti].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

„Priloga XIIa

Opredelitve, poimenovanja in prodajne oznake iz člena 112f

Za namene te priloge je prodajna oznaka ime, pod katerim se živilo prodaja, v smislu člena 5(1) Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta*.

DEL I. MESO GOVEDA STAREGA 12 MESECEV ALI MANJ

I. Opredelitev

V tem delu priloge „meso“ pomeni vsak trup, meso s kostmi ali brez njih ter razrezane ali nerazrezane klavnične proizvode, namenjene prehrani ljudi, ki so pridobljeni iz goveda, starega dvanajst mesecev ali manj, in sicer sveže, ohlajeno ali zamrznjeno meso ne glede na to ali je pakirano oziroma embalirano ali ne.

Ob zakolu nosilci dejavnosti pod nadzorom pristojnega organa vsa goveda, stara dvanajst mesecev ali manj, razvrstijo v eno od naslednjih dveh kategorij:

(A) Kategorija V : govedo, staro osem mesecev ali manj

Identifikacijska črka kategorije: V;

(B) Kategorija Z: govedo, staro več kot osem mesecev in največ dvanajst mesecev

Identifikacijska črka kategorije: Z.

II. Prodajne oznake

1. Meso, pridobljeno iz goveda, starega dvanajst mesecev ali manj, se v državah članicah trži samo pod naslednjimi prodajnimi oznakami, določenimi za vsako državo članico:

(A) Za meso, pridobljeno iz goveda, starega 8 mesecev ali manj (identifikacijska črka kategorije V):

Država trženja	Prodajne oznake, ki jih je treba uporabiti
Belgija	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bolgarija	месо от малки телета
Češka	Telecí
Danska	Lyst kalvekød
Nemčija	Kalbfleisch

Estonija	Vasikaliha
Grčija	μοσχάρι γάλακτος
Španija	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Francija	veau, viande de veau
Irska	Veal
Italija	vitello, carne di vitello
Ciper	μοσχάρι γάλακτος
Latvija	Teļa gaļa
Litva	Veršiena
Luksemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Madžarska	Borjúhús
Malta	Vitella
Nizozemska	Kalfsvlees
Avstrija	Kalbfleisch
Poljska	Cielęcina
Portugalska	Vitela
Romunija	carne de vițel
Slovenija	Teletina
Slovaška	Teľacie mäso
Finska	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Švedska	ljust kalvkött
Združeno kraljestvo	Veal

(B) Za meso, pridobljeno iz goveda v starostni kategoriji več kot 8 mesecev, a ne več kot 12 mesecev (identifikacijska črka kategorije Z):

Država trženja	Prodajne oznake, ki jih je treba uporabiti
----------------	--

Belgija	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees/ Jungrindfleisch
Bolgarija	Телешко месо
Češka	hovězí maso z mladého skotu
Danska	Kalvekød
Nemčija	Jungrindfleisch
Estonija	noorloomaliha
Grčija	νεαρό μοσχάρι
Španija	Ternera, carne de ternera
Francija	jeune bovin, viande de jeune bovin
Irska	rosé veal
Italija	vitellone, carne di vitellone
Ciper	νεαρό μοσχάρι
Latvija	jaunlopa gaļa
Litva	Jautiena
Luksemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Madžarska	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Nizozemska	rosé kalfsvlees
Avstrija	Jungrindfleisch
Poljska	młoda wołowina
Portugalska	Vitelão
Romunija	carne de tineret bovin
Slovenija	meso težjih telet
Slovaška	mäso z mladého dobytku
Finska	vasikanliha/kalvkött

Švedska	Kalvkött
Združeno kraljestvo	Beef

2. Prodajne oznake iz točke 1 se lahko dopolnijo z navedbo imena ali oznake zadevnih delov mesa ali klavničnega proizvoda.
3. Prodajne oznake, navedene v kategoriji V točke A tabele iz točke 1, in vsa nova imena, izpeljana iz teh prodajnih oznak, se uporabljajo le, če so izpolnjene vse zahteve iz te priloge.

Predvsem se izrazi „veau“, „telecí“, „Kalb“, „μσχάρι“, „ternera“, „kalv“, „veal“, „vitello“, „vitella“, „kalf“, „vitela“ in „teletina“ ne uporabijo v prodajni oznaki in ne navedejo na etiketi mesa, pridobljenega iz goveda, starega več kot dvanajst mesecev.

4. Pogoji iz točke 1 se ne uporabljajo za meso, pridobljeno iz goveda, za katerega je bila pred 29. junijem 2007 v skladu z Uredbo (ES) št. 510/2006 ** registrirana zaščitena označba porekla ali geografska označba.

DEL II. PROIZVODI IZ VINSKE TRTE

(1) Vino

Vino je proizvod, pridobljen izključno s popolnim ali delnim alkoholnim vrenjem iz svežega zdrozganega ali nezdrozganega grozdja ali iz grozdnega mošta.

Vino:

- (a) ima ne glede na uporabo postopkov, določenih v oddelku B dela I Priloge XIIc, dejanski delež alkohola najmanj 8,5 vol. %, če vino izvira izključno iz grozdja vinorodnih con A in B iz dodatka k tej prilogi, in najmanj 9 vol. % za druge vinorodne cone;
- (b) ima z odstopanjem od minimalnega dejanskega deleža alkohola, ki se sicer uporablja, kadar ima zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, ne glede na uporabo postopkov, določenih v oddelku B dela I Priloge XIIc, dejanski delež alkohola najmanj 4,5 vol. %;
- (c) ima skupni volumenski delež alkohola najmanj 15 vol. %. Z odstopanjem:
 - zgornja meja skupnega deleža alkohola lahko znaša do 20 vol. % za vina, pridelana brez vsake obogatitve, iz nekaterih vinorodnih območij v Uniji, ki jih Komisija določi z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1),
 - zgornja meja skupnega deleža alkohola lahko presega 15 vol. % za vina z zaščiteno označbo porekla, ki so bila pridelana brez obogatitve;
- (d) ima, razen pri odstopanjih, ki jih Komisija lahko sprejme z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1), skupno vsebnost kisline, izražene kot vinska kislina, najmanj 3,5 gramov na liter ali 46,6 miliekvivalentov na liter.

„Retsina“ je vino, pridelano izključno na geografskem območju Grčije, iz grozdnega mošta, obdelanega s smolo alepskega bora. Uporaba smole alepskega bora je dovoljena samo za pridobivanje vina „retsina“ pod pogoji, ki jih določajo veljavni grški predpisi.

Z odstopanjem od točke (b) se „Tokaji eszencia“ in „Tokajská esencia“ štejeta za vino.

Vendar pa lahko države članice ne glede na člen 112f(2) dovolijo uporabo izraza „vino“, če:

- je v sestavljenem imenu navedeno tudi ime sadja in se sestavljeno ime uporablja za trženje proizvodov, pridobljenih z vretjem sadja, ki ni grozdje, ali
- je del sestavljenega imena.

Izogibati se je treba zamenjevanju s proizvodi, ki spadajo v kategorije vina iz te priloge.

(2) Mlado vino, ki je še v vrenju

Mlado vino, ki je še v vrenju, je proizvod, pri katerem alkoholno vrenje še ni končano in še ni ločeno od svojih droži.

(3) Likersko vino

Likersko vino je proizvod:

- (a) katerega dejanski delež alkohola je najmanj 15 vol. % in največ 22 vol. %;
- (b) katerega skupni delež alkohola je najmanj 17,5 vol. %, razen nekaterih likerskih vin z označbo porekla ali geografsko označbo, navedenih na seznamu, ki ga Komisija pripravi z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1);
- (c) ki je pridobljen iz:
 - grozdnega mošta v vrenju,
 - vina,
 - kombinacije obeh proizvodov ali
 - grozdnega mošta ali njegove mešanice z vinom za nekatera likerska vina z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, kar določi Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1);
- (d) katerega izhodiščni naravni delež alkohola je najmanj 12 vol. %, razen nekaterih likerskih vin z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, navedenih na seznamu, ki ga Komisija pripravi z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1);
- (e) in z dodatkom:
 - (i) posamezno ali v kombinaciji:
 - nevtralnega alkohola vinskega izvora, vključno z alkoholom, pridobljenim z destilacijo sušenega grozdja, katerega dejanski delež alkohola je najmanj 96 vol. %,
 - destilata iz vina ali sušenega grozdja, katerega dejanski delež alkohola je najmanj 52 vol. % in največ 86 vol. %;
 - (ii) skupaj z enim ali več od naslednjih proizvodov, kadar je to primerno:
 - zgoščeni grozdni mošt,
 - kombinacija enega od proizvodov iz točke (e)(i) z grozdnim moštom iz prve in četrte alinee točke (c);
- (f) in z dodatkom, z odstopanjem od točke (e), če so to določena likerska vina z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, navedena na

seznamu, ki ga Komisija pripravi z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1):

- (i) vsak od proizvodov iz točke (e)(i), posamezno ali v kombinaciji, ali
- (ii) enega ali več od naslednjih proizvodov:
 - vinski destilat ali destilat iz sušenega grozdja z deležem alkohola najmanj 95 vol. % in največ 96 vol. %,
 - žganje iz vina ali grozdnih tropin z dejanskim deležem alkohola najmanj 52 vol. % in največ 86 vol. %,
 - žganje iz sušenega grozdja z dejanskim deležem alkohola najmanj 52 vol. % in manj kot 94,5 vol. %, ter
- (iii) z enim ali več naslednjimi proizvodi, kadar je to primerno:
 - delno prevreti grozdni mošt iz sušenega grozdja,
 - zgoščeni grozdni mošt, pridobljen z neposrednim segrevanjem, ki razen te operacije ustreza opredelitvi zgoščenega grozdnega mošta,
 - zgoščeni grozdni mošt,
 - kombinacija enega od proizvodov iz točke (f)(ii) z grozdnim moštom iz prve in četrte alineje točke (c).

(4) Peneča vina

Peneče vino je proizvod:

- (a) ki je pridobljen s primarnim ali sekundarnim alkoholnim vrenjem iz:
 - svežega grozdja,
 - grozdnega mošta ali
 - vina;
- (b) pri katerem se ob odpiranju posode sprosti ogljikov dioksid, ki izvira izključno iz vrenja;
- (c) ki ima v zaprti posodi pri temperaturi 20 °C zaradi raztopljenega ogljikovega dioksida nadp pritisk najmanj 3 bare, in
- (d) pri katerem je skupni delež alkohola cuvéeja, namenjenega za njegovo pridelavo, najmanj 8,5 vol. %.

(5) Kakovostno peneče vino

Kakovostno peneče vino je proizvod:

- (a) ki je pridobljen s primarnim ali sekundarnim alkoholnim vrenjem iz:
 - svežega grozdja,
 - grozdnega mošta ali
 - vina;
- (b) pri katerem se ob odpiranju posode sprosti ogljikov dioksid, ki izvira izključno iz vrenja;
- (c) ki ima v zaprti posodi pri temperaturi 20 °C zaradi raztopljenega ogljikovega dioksida nadpritisk najmanj 3,5 bare, in
- (d) pri katerem je skupni delež alkohola cuvéeja, namenjenega za njegovo pridelavo, najmanj 9 vol. %.

(6) Kakovostno aromatično peneče vino

Kakovostno aromatično peneče vino je kakovostno peneče vino:

- (a) ki je, če predstavlja cuvée, pridobljeno z uporabo grozdnega mošta ali grozdnega mošta v vrenju, ki izvira iz posebnih sort vinske trte s seznama, ki ga Komisija pripravi z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1).

Kakovostna aromatična peneča vina, če predstavljajo cuvée in so tradicionalno pridelana z uporabo vin, Komisija določi z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1);

- (b) ki ima v zaprti posodi pri temperaturi 20°C zaradi raztopljenega ogljikovega dioksida nadpritisk najmanj 3 bare;
- (c) ki ima dejanski delež alkohola najmanj 6 vol. %, in
- (d) ki ima skupni delež alkohola najmanj 10 vol. %.

(7) Gazirano peneče vino

Gazirano peneče vino je proizvod:

- (a) ki je pridobljen iz vina brez zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe;
- (b) pri katerem se ob odpiranju posode sprosti ogljikov dioksid, ki v celoti ali delno izvira iz dodatka tega plina, in
- (c) ki ima v zaprti posodi pri temperaturi 20 °C zaradi raztopljenega ogljikovega dioksida nadpritisk najmanj 3 bare.

(8) Biser vino

Biser vino je proizvod, ki:

- (a) je pridobljen iz vina pod pogojem, da je skupni delež alkohola takega vina najmanj 9 vol. %;
- (b) ima dejanski delež alkohola najmanj 7 vol. %;
- (c) ima v zaprti posodi pri temperaturi 20 °C zaradi notranjega raztopljenega ogljikovega dioksida nadpritisk najmanj 1 bar in največ 2,5 bara, in
- (d) je shranjen v posodah prostornine največ 60 litrov.

(9) Gazirano biser vino

Gazirano biser vino je proizvod, ki:

- (a) je pridobljen iz vina;
- (b) ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 7 vol. % in skupni volumenski delež alkohola najmanj 9 vol. %;
- (c) ima v zaprti posodi pri temperaturi 20 °C zaradi raztopljenega ogljikovega dioksida, ki je delno ali v celoti dodan, nadpritisk najmanj 1 bar in največ 2,5 bara, in
- (d) je shranjen v posodah prostornine največ 60 litrov.

(10) Grozdni mošt

Grozdni mošt je tekoči proizvod, pridobljen naravno ali s fizikalnimi postopki iz svežega grozdja. Dovoljeni dejanski najvišji delež alkohola grozdnega mošta je do 1 vol. %.

(11) Delno prevreti grozdni mošt

Grozdni mošt v vrenju je proizvod, pridobljen z vrenjem grozdnega mošta z dejanskim deležem alkohola več kot 1 vol. %, vendar manj kakor tri petine skupnega volumenskega deleža alkohola.

(12) Delno prevreti grozdni mošt iz sušenega grozdja

Grozdni mošt iz sušenega grozdja v vrenju je proizvod, pridobljen z delnim vrenjem grozdnega mošta iz sušenega grozdja, ki ima skupno vsebnost sladkorja pred vrenjem najmanj 272 g na liter in naravni delež alkohola najmanj 8 vol. %. Ne glede na to nekatera vina, ki jih Komisija določi z delegiranimi akti iz člena 112e(1) in izpolnjujejo te zahteve, ne veljajo za delno prevreti grozdni mošt iz sušenega grozdja.

(13) Zgoščeni grozdni mošt

Zgoščeni grozdni mošt je nekaramelizirani grozdni mošt, ki je pridobljen z delnim izparevanjem grozdnega mošta s katero koli dovoljeno metodo, razen neposrednega segrevanja, tako da vrednost, izmerjena na refraktometru v skladu s predpisano metodo iz tretjega pododstavka člena 112h(1) in točke (d) člena 112o pri temperaturi 20 °C, ni nižja od 50,9 %.

Dovoljeni dejanski najvišji delež alkohola zgoščenega grozdnega mošta je do 1 vol. %.

(14) Prečiščeni zgoščeni grozdni mošt

Prečiščeni zgoščeni grozdni mošt je tekoči nekaramelizirani proizvod, ki:

- (a) je pridobljen z delnim izparevanjem grozdnega mošta s katero koli dovoljeno metodo, razen neposrednega segrevanja, tako da vrednost, izmerjena na refraktometru v skladu s predpisano metodo iz člena 112h(1) in točke (d) člena 112o pri temperaturi 20 °C, ni nižja od 61,7 %;
- (b) je bil razkisan in so bile druge sestavine, razen sladkorja, odstranjene z odobrenim postopkom obdelave;
- (c) ima naslednje lastnosti:
 - pH največ 5 pri 25 °Brix,
 - optično gostoto pri 425 nm za debelino 1 cm največ 0,100 v grozdnem moštu s koncentracijo 25 °Brix,
 - vsebnost saharoze tako nizko, da je ni možno ugotoviti z določeno analizo metodo,
 - Folin-Ciocalteu indeks največ 6,00 pri 25 °Brix,
 - titracijsko kislost največ 15 miliekvivalentov na kilogram skupnega sladkorja,
 - vsebnost žveplovega dioksida največ 25 miligramov na kilogram skupnega sladkorja,
 - skupno vsebnost kationov največ 8 miliekvivalentov na kilogram skupnega sladkorja,
 - prevodnost pri 25 °Brix in 20 °C največ 120 mikro-Siemens/cm,
 - vsebnost hidroksimetilfurfurala največ 25 mg na kilogram skupnega sladkorja,
 - navzočnost mesoinositola.

Dovoljeni dejanski najvišji delež alkohola prečiščenega zgoščenega grozdnega mošta je do 1 vol. %.

(15) Vino iz sušenega grozdja

Vino iz sušenega grozdja je proizvod, ki:

- (a) je pridelan brez obogatitve iz grozdja, delno posušenega na soncu ali v senci;

- (b) ima skupni delež alkohola najmanj 16 vol. % in dejanski delež alkohola najmanj 9 vol. %, in
- (c) ima naravni delež alkohola najmanj 16 vol. % (ali 272 g sladkorja na liter).

(16) Vino iz prezrelega grozdja

Vino iz prezrelega grozdja je proizvod, ki:

- (a) je pridelan brez obogatitve;
- (b) ima naravni delež alkohola najmanj 15 vol. %, in
- (c) ima skupni delež alkohola najmanj 15 vol. % in dejanski delež alkohola najmanj 12 vol. %.

Države članice lahko predpišejo čas staranja za ta proizvod.

(17) Vinski kis

Vinski kis je kis, ki:

- (a) je pridobljen izključno iz vina z očetnim kislinskim vrenjem, in
- (b) ima skupno vsebnost kisline, izražene kot očetna kislina, najmanj 60 g na liter.

DEL III. MLEKO IN MLEČNI IZDELKI

1. Izraz „mleko“ pomeni izključno običajni izloček prsnih žlez, pridobljen z eno ali več molžami brez kakršnega koli dodajanja ali odvzemanja.

Vendar se izraz „mleko“ lahko uporabi:

- (a) za mleko, ki je obdelano tako, da se njegova sestava ne spremeni, ali za mleko, katerega vsebnost maščobe je standardizirana v skladu z delom IV te priloge;
- (b) v povezavi z besedo ali besedami, ki poimenujejo vrsto, razred, izvor in/ali predvideno uporabo takega mleka ali za opis fizične obdelave ali spreminjanja sestave mleka, pod pogojem, da je sprememba omejena na dodajanje in/ali odvzem naravnih sestavin mleka.

2. Za namen tega dela „mlečni izdelki“ pomenijo izdelke, pridobljene izključno iz mleka, pri čemer se razume, da se smejo dodati snovi, ki so potrebne za njihovo proizvodnjo pod pogojem, da se te snovi ne uporabljajo za delno ali popolno nadomeščanje katere koli sestavine mleka.

Izključno za mlečne izdelke se pridržijo:

- (a) naslednja imena, ki se uporabljajo na vseh stopnjah trženja:
 - (i) sirotka,
 - (ii) smetana,

- (iii) maslo,
- (iv) pinjenec,
- (v) masleno olje,
- (vi) kazeini,
- (vii) anhidridna mlečna maščoba (AMF),
- (viii) sir,
- (ix) jogurt,
- (x) kefir,
- (xi) kumis,
- (xii) viili/fil,
- (xiii) smetana,
- (xiv) fil;

(b) imena v smislu člena 5 Direktive 2000/13/ES, ki se dejansko uporabljajo za mlečne izdelke.

3. Izraz „mleko“ in poimenovanja, ki se uporabljajo za mlečne izdelke, se lahko uporabijo tudi v povezavi z besedo ali besedami, ki označujejo sestavljene izdelke, pri katerih noben del ne nadomesti in tudi ni namenjen, da bi nadomestil, katerokoli sestavino mleka in pri katerih je mleko ali mlečni izdelek bistveni del tako glede kakovosti kot značilnosti izdelka.

4. Navede se poreklo mleka in mlečnih izdelkov, ki jih določi Komisija, če mleko ni kravje.

5. Poimenovanja iz točke 1, 2 in 3 tega dela se ne smejo uporabljati za noben izdelek, razen za tiste, ki so navedeni v tej točki.

Vseeno pa ta določba ne velja za označevanje izdelkov, katerih prava narava je jasna iz uveljavljene uporabe in/ali, kadar se poimenovanje očitno uporabi za opis značilne kakovosti izdelka.

6. Za izdelke, razen navedenih v točkah 1, 2 in 3 tega dela, se ne smejo uporabiti nalepke, trgovinski dokumenti, reklamni material ali kakršnakoli oblika oglaševanja, kot je to opredeljeno v členu 2 Direktive Sveta 2006/114/ES***, ali kakršna koli oblika predstavitve, ki navaja, nakazuje ali namiguje, da je izdelek mlečni izdelek.

Vendar se v zvezi z izdelkom, ki vsebuje mleko ali mlečne izdelke, poimenovanje „mleko“ ali oznake, navedene v drugem pododstavku točke 2 tega dela, lahko uporabljajo samo za opis osnovnih surovin in naštevanje sestavin v skladu z Direktivo 2000/13/ES.

DEL IV. MELKO ZA PREHRANO LJUDI, KI SPADA POD OZNAKO KN 0401

I. Opredelitev pojmov

Za namene tega dela:

- (a) „mleko“ pomeni izdelek mlečne žleze, dobljen z molžo ene ali več krav;
- (b) „konzumno mleko“ pomeni izdelke, navedene v točki III, namenjene dobavi potrošniku brez nadaljnje predelave;
- (c) „vsebnost maščobe“ pomeni masni delež mlečne maščobe v mleku, izražen v odstotkih;
- (d) „vsebnost beljakovin“ pomeni masni delež beljakovin v mleku, izražen v odstotkih (ki se dobi z množenjem s 6,38 skupne vsebnosti dušika v odstotkih).

II. Dostava ali prodaja končnemu potrošniku

- (1) Končnemu potrošniku se lahko brez predelave dobavlja ali prodaja samo mleko, ki izpolnjuje zahteve, predpisane za konzumno mleko, neposredno ali s posredovanjem restavracij, bolnic, menz ali drugih podobnih masovnih oskrbovalcev.
- (2) Prodajne oznake, ki se uporabljajo za te izdelke, so oznake iz točke III tega dela. Te oznake se uporabljajo samo za izdelke iz navedene točke brez poseganja v njihovo uporabo v sestavljenih oznakah.
- (3) Države članice sprejmejo ukrepe za obveščanje potrošnikov o naravi in sestavi zadevnih izdelkov, kadar lahko pomanjkanje teh informacij povzroči zmedo.

III. Konzumno mleko

1. Za konzumno mleko se štejejo naslednji izdelki:

- (a) surovo mleko: mleko, ki ni bilo segreto na temperaturo višjo od 40 °C ali obdelano po postopku z enakim učinkom;
- (b) polnomastno mleko: toplotno obdelano mleko, ki glede na vsebnost maščobe izpolnjuje eno od naslednjih zahtev:
 - (i) standardizirano polnomastno mleko: mleko z vsebnostjo maščobe najmanj 3,50 % (m/m). Vendar lahko države članice predvidijo dodatno kategorijo polnega mleka z vsebnostjo maščobe 4,00 % (m/m) ali več,
 - (ii) nestandardizirano polnomastno mleko: mleko z vsebnostjo maščobe, kakršno je imelo ob molži in pri katerem po molži vsebnost maščobe ni bila spremenjena z dodajanjem, odvzemanjem maščobe ali z mešanjem mleka, katerega naravna vsebnost maščobe je bila spremenjena. Vsebnost maščobe mora biti najmanj 3,50 % (m/m);
- (c) pol posneto mleko: toplotno obdelano mleko, katerega vsebnost maščobe znaša najmanj 1,50 % (m/m) in največ 1,80 % (m/m);

- (d) posneto mleko: toplotno obdelano mleko, katerega vsebnost maščobe znaša največ 0,50 % (m/m).

Toplotno obdelano mleko, ki ni v skladu z zahtevami o vsebnosti maščobe iz točk (b), (c) in (d) prvega pododstavka, se šteje za konzumno mleko, če je vsebnost maščobe na embalaži jasno označena z eno decimalko in lahko berljiva v obliki „... % maščobe“. Takšno mleko ne bo označeno kot polnomastno, polposneto ali posneto mleko.

2. Ne da bi to vplivalo na točko 1(b)(ii), se dopuščajo samo naslednje spremembe:

- (a) naravna vsebnost maščobe se lahko spremeni z odvzemanjem ali dodajanjem smetane ali z dodajanjem polnomastnega mleka, polposnetega mleka ali posnetega mleka;
- (b) obogatitev mleka z mlečnimi beljakovinami, mineralnimi solmi ali vitamini;
- (c) zmanjšanje vsebnosti laktoze z njeno pretvorbo v glukozo in galaktozo.

Spremembe sestave mleka iz točk (b) in (c) so dovoljene samo, če so neizbrisno navedene na embalaži izdelka, tako da so dobro vidne in čitljive. Vendar taka navedba ne odpravlja obveznosti v zvezi z označevanjem hranilne vrednosti, ki ga predpisuje Direktiva Sveta 90/496/EGS ****. Kjer se dodajo beljakovine, mora biti vsebnost beljakovin obogatenga mleka 3,8 % (m/m) ali več.

Vendar pa države članice lahko omejijo ali prepovedo spremembe sestave mleka iz točk (b) in (c).

3. Konzumno mleko:

- (a) ima zmrziščno točko blizu povprečne zmrziščne točke surovega mleka, zabeležene na območju izvora zbranega konzumnega mleka;
- (b) ima maso najmanj 1028 gramov na liter mleka z vsebnostjo 3,5 % (m/m) maščobe pri temperaturi 20° C, ali enakovredno maso na liter mleka z drugačno vsebnostjo maščobe;
- (c) vsebuje najmanj 2,9 % (m/m) beljakovin pri mleku z vsebnostjo 3,5 % (m/m) maščobe ali ekvivalentno koncentracijo v primeru mleka z drugačno vsebnostjo maščobe.

DEL V. PROIZVODI IZ SEKTORJA PERUTNINE

Ta del te priloge velja za trženje v Uniji prek podjetij ali trgovanja nekaterih vrst in predstavitev perutninskega mesa ter pripravkov in proizvodov iz perutninskega mesa ali drobovine naslednjih vrst:

- gallus domesticus,

- race,
- gosi,
- purani,
- pegatke.

Te določbe veljajo tudi za perutninsko meso v slanici, ki spada pod oznako KN 0210 99 39.

I. Opredelitev pojmov

- (1) „perutninsko meso“ pomeni perutninsko meso, primerno za človeško uporabo, ki ni bilo obdelano drugače kot s hladom;
- (2) „sveže perutninsko meso“ pomeni perutninsko meso, ki ni otrdelo zaradi postopka hlajenja, preden je bilo hranjeno na temperaturi nad -2°C in pod 4°C . Vendar lahko države članice kljub temu določijo nekoliko različne temperaturne zahteve za najkrajši čas, potreben za razsek in ravnanje s svežim perutninskim mesom v maloprodajnih trgovinah ali obratih neposredno ob prodajnih mestih, kjer se razsek in ravnanje izvajata le za namene oskrbe potrošnikov neposredno na kraju samem;
- (3) „zamrznjeno perutninsko meso“ pomeni perutninsko meso, ki mora biti v okviru običajnega postopka zakola čim prej zamrznjeno in zmeraj hranjeno na temperaturi pod -12°C ;
- (4) „hitro zamrznjeno perutninsko meso“ pomeni perutninsko meso, ki se zmeraj hrani na temperaturi pod -18°C , in sicer v okviru odstopanj iz Direktive Sveta 89/108/EGS *****;
- (5) „pripravek iz perutninskega mesa“ pomeni perutninsko meso, vključno s perutninskim mesom, sesekljanim na koščke, ki so mu dodana druga živila, začimbe ali dodatki, ali je bilo obdelano s postopkom, ki ne spremeni notranje celične zgradbe mišičnih vlaken mesa;
- (6) „pripravek iz svežega perutninskega mesa“ pomeni pripravek iz perutninskega mesa, za katerega se uporabi sveže perutninsko meso.

Vendar lahko države članice določijo nekoliko različne temperaturne zahteve za najkrajši čas, ki je potreben in kolikor je potreben, da se olajšata razsek in ravnanje v tovarni med proizvodnjo pripravkov iz svežega perutninskega mesa;
- (7) „proizvod iz perutninskega mesa“ pomeni mesni proizvod, kakor je opredeljen v točki 7.1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004*****, za katerega se je uporabilo perutninsko meso.

DEL VI MAZAVE MAŠČOBE

Izdelki iz člena 112f se ne smejo dobaviti ali brez predelave prepustiti končnemu uporabniku neposredno ali prek restavracij, bolnišnic, menz ali podobnih obratov, dokler ne izpolnijo pogojev iz Priloge.

Prodajne oznake teh proizvodov so določene v tem delu.

Spodaj navedene prodajne oznake so rezervirane za proizvode, opredeljene v navedenem delu, z naslednjimi oznakami KN in ki imajo vsebnost maščob vsaj 10 mas. %, vendar manj kot 90 mas. %:

- (a) mlečne maščobe pod oznakama KN 0405 in ex2106;
- (b) maščobe pod oznako KN ex1517;
- (c) maščobe rastlinskega in/ali živalskega izvora pod oznakama KN ex 1517 in ex 2106.

Vsebnost maščobe brez soli je vsaj dve tretjini suhe snovi.

Vendar se te prodajne oznake uporabljajo samo za izdelke, ki ostanejo trdni pri temperaturi 20 °C in so primerni za mazanje.

Te opredelitve se ne uporabljajo za:

- (a) poimenovanja izdelkov, katerih prava narava je jasno razvidna iz uveljavljene uporabe in/ali kadar se oznake jasno uporabljajo za opis značilne kakovosti izdelka;
- (b) zgoščene izdelke (maslo, margarina, mešanice) z vsebnostjo maščobe 90 % ali več.

Skupina maščob	Prodajne oznake	Skupine izdelkov
Opredelitev pojmov		Dodaten opis kategorije z navedbo % vsebnosti maščobe na teži
A. Mlečne maščobe Izdelki v obliki trdne, voljne emulzije, pretežno vrste voda v olju, pridobljeni izključno iz mleka in/ali nekaterih mlečnih izdelkov, pri katerih je maščoba bistvena vrednostna sestavina. Vendar se lahko dodajo druge snovi, potrebne za njihovo izdelavo, če navedene snovi niso uporabljene za namene zamenjave mlečnih sestavin deloma ali v celoti.	1. Maslo 2. Tričetrtmastno maslo (*) 3. Polmastno maslo (**) 4. Mlečni namaz X %	Izdelek z vsebnostjo mlečne maščobe ne manj kot 80 %, vendar manj kot 90 %, najvišjo vsebnostjo vode 16 % in najvišjo vsebnostjo suhe snovi mleka brez maščobe 2 %. Izdelek z vsebnostjo mlečne maščobe ne manj kot 60 %, vendar ne več kot 62 %. Izdelek z vsebnostjo mlečne maščobe ne manj kot 39 %, vendar ne več kot 41 %. Izdelek z naslednjimi vsebnostmi mlečne maščobe: - manj kot 39 %, - več kot 41 % in manj kot 60 %, - več kot 62 %, vendar manj kot 80 %.
B. Maščobe Izdelki v obliki trdne, voljne emulzije, pretežno vrste voda v olju, pridobljenih iz trdnih in/ali tekočih rastlinskih in/ali živalskih maščob, primernih za prehrano ljudi, z vsebnostjo mlečne maščobe največ 3 % vsebnosti maščob.	1. Margarina 2. Tričetrtmastna margarina (***) 3. Polmastna margarina (****) 4. Mastni namazi X %	Izdelek, pridobljen iz rastlinskih in/ali živalskih maščob z vsebnostjo maščobe ne manj kot 80 %, vendar manj kot 90 %. Izdelek, pridobljen iz rastlinskih in/ali živalskih maščob z vsebnostjo maščobe ne manj kot 60 %, vendar ne več kot 62 %. Izdelek, pridobljen iz rastlinskih in/ali živalskih maščob, z vsebnostjo maščobe ne manj kot 39 %, vendar ne več kot 41 %. Izdelek, pridobljen iz rastlinskih in/ali živalskih maščob z naslednjo vsebnostjo maščob: - manj kot 39 %, - več kot 41 % in manj kot 60 %, - več kot 62 %, vendar manj kot 80 %.

Skupina maščob	Prodajne oznake	Skupine izdelkov
Opredelitev pojmov		Dodaten opis kategorije z navedbo % vsebnosti maščobe na teži
C. Maščobe, sestavljene iz rastlinskih in/ali živalskih izdelkov Izdelki v obliki trdne, voljne emulzije, pretežno vrste voda v olju, pridobljenih iz trdnih in/ali tekočih rastlinskih in/ali živalskih maščob, primernih za prehrano ljudi, z vsebnostjo mlečne maščobe med 10 % in 80 % vsebnosti maščobe.	1. Mešanica 2. Tričetrtmastna mešanica (*****) 3. Polmastna mešanica (*****) 4. Mešani namaz X %	Izdelek, pridobljen iz mešanice rastlinskih in/ali živalskih maščob z vsebnostjo maščobe ne manj kot 80 %, vendar manj kot 90 %. Izdelek, pridobljen iz mešanice rastlinskih in/ali živalskih maščob z vsebnostjo maščobe ne manj kot 60 %, vendar ne več kot 62 %. Izdelek, pridobljen iz mešanice rastlinskih in/ali živalskih maščob z vsebnostjo maščobe ne manj kot 39 %, vendar ne več kot 41 %. Izdelek, pridobljen iz mešanice rastlinskih in/ali živalskih maščob z naslednjo vsebnostjo maščob: - manj kot 39 %, - več kot 41 % in manj kot 60 %, - več kot 62 %, vendar manj kot 80 %.

(*) Ustreza „smør 60“ v danščini.

(**) Ustreza „smør 40“ v danščini.

(***) Ustreza „margarine 60“ v danščini.

(****) Ustreza „margarine 40“ v danščini.

(*****) Ustreza „blandingsprodukt 60“ v danščini.

(*****) Ustreza „blandingsprodukt 40“ v danščini.

Opomba: Vsebnost mlečne maščobe izdelkov iz tega dela se lahko spremeni le s fizikalnimi postopki.

DEL VII. OPISI IN OPREDELITVE OLJČNEGA OLJA IN OLJA IZ OLJČNIH TROPIN

Uporaba poimenovanj in opredelitev oljčnih olj in olj iz oljčnih tropin iz tega dela je obvezna pri trženju zadevnih proizvodov znotraj Unije, in v trgovini s tretjimi državami, če je to skladno z obveznimi mednarodnimi predpisi.

V maloprodaji je dovoljeno tržiti le olja iz točk 1(a) in (b), 3 in 6 tega dela.

(1) Deviška oljčna olja

Olja, pridobljena iz plodov oljk izključno z mehanskimi ali drugimi fizikalnimi sredstvi, ki ne povzročijo sprememb olja, niso bila drugače obdelana, razen oprana, prelita, centrifugirana ali filtrirana, razen olj, pridobljenih z uporabo topil ali pripomočkov s kemičnim ali biokemičnim delovanjem ali s postopkom reesterifikacije ter kakršnih koli mešanic z drugimi vrstami olja.

Deviška oljčna olja so razvrščena in opisana izključno na naslednji način:

(a) Ekstra deviško oljčno olje

Deviško oljčno olje, ki ima največjo vsebnost prostih maščobnih kislin, izraženo kot oleinska kislina, 0,8 g na 100 g in druge značilnosti, ki so skladne z značilnostmi, določenimi za to kategorijo.

(b) Deviško oljčno olje

Deviško oljčno olje, ki ima največjo vsebnost prostih maščobnih kislin, izraženo kot oleinska kislina, 2 g na 100 g in druge značilnosti, ki so skladne z značilnostmi, določenimi za to kategorijo.

(c) Oljčno olje lampante

Deviško oljčno olje, ki ima vsebnost prostih maščobnih kislin, izraženo kot oleinska kislina, več kakor 2 g na 100 g in/ali druge značilnosti, ki so skladne z značilnostmi, določenimi za to kategorijo.

(2) Rafinirano oljčno olje

Oljčno olje, pridobljeno z rafiniranjem deviškega oljčnega olja, ki ima vsebnost prostih maščobnih kislin, izraženo kot oleinska kislina, več kakor 0,3 g na 100 g in druge značilnosti, ki so skladne z značilnostmi, določenimi za to kategorijo.

(3) Oljčno olje – mešanica rafiniranih oljčnih olj in deviških oljčnih olj

Oljčno olje, pridobljeno z mešanjem rafiniranega deviškega oljčnega olja in deviškega oljčnega olja razen oljčnega olja lampante, ki ima vsebnost prostih maščobnih kislin, izraženo kot oleinska kislina, največ 1 g na 100 g in druge značilnosti, ki so skladne z značilnostmi, določenimi za to kategorijo.

(4) Surovo olje iz oljčnih tropin

Olje, ki je pridobljeno iz oljčnih tropin z obdelavo s topili ali fizičnimi sredstvi, ali olje, ki ustreza oljčnemu olju lampante, razen nekaterih opredeljenih značilnosti, in je skladno z drugimi značilnostmi, določenimi za to kategorijo; izključeno je olje, pridobljeno z reesterifikacijo, in mešanice z drugimi vrstami olja.

(5) Rafinirano olje iz oljčnih tropin

Olje, ki je pridobljeno z rafiniranjem olja iz oljčnih tropin in ima vsebnost prostih maščobnih kislin, izraženo kot oleinska kislina, največ 0,3 g na 100 g in druge značilnosti, ki so skladne z značilnostmi, določenimi za to kategorijo.

(6) Olje iz oljčnih tropin

Olje, ki je pridobljeno z mešanjem rafiniranega olja iz oljčnih tropin in deviškega oljčnega olja, razen oljčnega olja lampante, in ima vsebnost prostih maščobnih kislin, izraženo kot oleinska kislina, največ 1 g na 100 g in druge značilnosti, ki so skladne z značilnostmi, določenimi za to kategorijo.

Dodatek k delu II Priloge XIIa

Vinorodne cone

Vinorodne cone so:

(1) Vinorodna cona A obsega:

- (a) v Nemčiji: površine, zasajene z vinsko trto, razen tistih, ki so vključene v točko 2(a);
- (b) v Luksemburgu: vinorodno regijo Luksemburga;
- (c) v Belgiji, na Danskem, Irskem, Nizozemskem, Poljskem, Švedskem in v Združenem kraljestvu : vinorodna območja teh držav;
- (d) na Češkem: vinorodno regijo dežele Čechy.

(2) Vinorodna cona B obsega:

- (a) v Nemčiji: površine, zasajene z vinsko trto na določenem pridelovalnem območju Baden;
- (b) v Franciji: površine, zasajene z vinsko trto v departmajih, ki niso navedeni v tej prilogi, in v naslednjih departmajih:
 - v Alzaciji: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - v Loreni : Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - v Šampaniji: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - v Juri: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - v Savoji: Savoie, Haute-Savoie, Isère (občina Chapareillan),

- v dolini Loare: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne in površine, zasajene z vinsko trto v okrožju Cosne-sur-Loire v departmaju Nièvre;
 - (c) v Avstriji: avstrijsko vinorodno območje;
 - (d) na Češkem: vinorodno regijo dežele Moravske in površine, zasajene z vinsko trto, ki niso vključene v točko 1(d);
 - (e) na Slovaškem površine, zasajene z vinsko trto v naslednjih regijah: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť in vinorodna območja, ki niso vključena v točko 3(f);
 - (f) v Sloveniji: površine, zasajene z vinsko trto v naslednjih regijah:
 - v Podravju: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - v Posavski regiji: Bizeljsko Sremič, Dolenjska in Bela krajina, ter območja, zasajena z vinsko trto v regijah, ki niso vključena v točko 4(d);
 - (g) v Romuniji območje Podişul Transilvaniei.
- (3) Vinorodna cona C I obsega:
- (a) v Franciji: površine, zasajene z vinsko trto:
 - v naslednjih departmajih: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (razen občine Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (razen okrožja Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Haute-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haut-Vienne, Yonne,
 - v okrožjih Valence in Die v departmaju Drôme (razen kantonov Dieulefit, Loriol, Marsanne in Montélimar),
 - v okrožju Tournon in v kantonih Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierre-Valgorgue in Voulte-sur-Rhône v departmaju Ardèche;
 - (b) v Italiji: površine, zasajene z vinsko trto na območju Valle d'Aosta ter v pokrajinah Sondrio, Bolzano, Trento in Belluno;
 - (c) v Španiji: območja, zasajena z vinsko trto v provincah A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa in Vizcaya;
 - (d) na Portugalskem: površine, zasajene z vinsko trto v delu regije Norte z določenim pridelovalnim območjem za „Vinho Verde“, pa tudi „Concelhos de

Bombarral, Laurinhã, Mafra e Torres Vedras“ (razen „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos“), ki spadajo v „Região vitícola da Extremadura“;

- (e) na Madžarskem : vse površine, zasajene z vinsko trto;
 - (f) na Slovaškem: površine, zasajene z vinsko trto v regiji Tokajská vinohradnícka oblasť;
 - (g) v Romuniji: površine, zasajene z vinsko trto, ki niso vključene v točko 2(g) ali 4(f).
- (4) Vinorodna cona C II obsega:
- (a) v Franciji : površine, zasajene z vinsko trto:
 - v naslednjih departmajih: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (razen kantonov Olette in Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - v delu departmaja Var, na katerega na jugu mejijo severna območja občin Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour in Sainte-Maxime,
 - v okrožju Nyons in v kantonu Lorient-sur-Drôme v departmaju Drôme,
 - v tistih delih departmaja Ardèche, ki niso navedeni v točki 3(a);
 - (b) v Italiji: površine, zasajene z vinsko trto v naslednjih deželah: Abruci, Kampanja, Emilija-Romanja, Furlanija-Juljska krajina, Lacij, Ligurija, Lombardija (razen pokrajine Sondrio), Marke, Molise, Piemont, Toskana, Umbrija, Benečija (razen pokrajine Belluno), vključno z otoki, ki spadajo k tem deželam, kakor so Elba in drugi otoki toskanskega otočja, Ponziane, Capri in Ischia;
 - (c) v Španiji : površine, zasajene z vinsko trto v naslednjih provincah:
 - Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (razen občin v določenem pridelovalnem območju „comarca“, Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida,
 - v tistem delu province Zaragoza, ki leži severno od reke Ebro,

- v občinah province Tarragona, ki so vključene v zaščiteno označbo porekla Penedés,
 - v delu province Tarragona z določenim pridelovalnim območjem „comarca“ Conca de Barberá.
- (d) v Sloveniji: površine, zasajene z vinsko trto v naslednjih regijah: Brda ali Goriška Brda, Vipavska dolina ali Vipava, Kras in Slovenska Istra;
- (e) v Bolgariji: površine, zasajene z vinsko trto v naslednjih regijah: Dunavska ravnina (Дунавска равнина), črnomoški rajon (Черноморски район), Rozova dolina (Розова долина);
- (f) v Romuniji: površine, zasajene z vinsko trto v naslednjih regijah:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului in Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, južna vinska regija, vključno s peščenimi in drugimi ugodnimi območji.

(5) Vinorodna cona C III (a) obsega:

- (a) v Grčiji : površine, zasajene z vinsko trto v naslednjih nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khandia, Rethimni, Samos, Lasithi in otok Thira (Santorini);
- (b) na Cipru : površine, zasajene z vinsko trto na nadmorski višini nad 600 metrov;
- (c) v Bolgariji: površine, zasajene z vinsko trto, ki niso vključene v točko 4(e).

(6) Vinorodna cona C III (b) obsega:

- (a) v Franciji: površine, zasajene z vinsko trto:
 - v departmajih Korzike,
 - v delu departmaja Var med morjem in mejo občin (ki so vključene) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour in Sainte-Maxime,
 - v kantonih Olette in Arles-sur-Tech ter departmaju Pyrénées-Orientales;
- (b) v Italiji: površine, zasajene z vinsko trto v naslednjih deželah: (b) v Italiji: Kalabrija, Bazilikata, Apulija, Sardinija in Sicilija, vključno z otoki, ki spadajo k tem deželam, kakor so Pantelleria in Lipari, Egadi in Pelagi;
- (c) v Grčiji: površine, zasajene z vinsko trto, ki niso vključene v točko 5(a);
- (d) v Španiji: površine, zasajene z vinsko trto, ki niso vključene v točko 3(c) ali 4(c);
- (e) na Portugalskem: površine, zasajene z vinsko trto v regijah, ki niso vključene v točko 3(d);

- (f) na Cipru: površine, zasajene z vinsko trto na nadmorski višini do 600 metrov;
- (g) na Malti: površine, zasajene z vinsko trto.

Razmejitev območij v upravnih enotah v tej prilogi izhaja iz nacionalnih predpisov, veljavnih 15. decembra 1981, za Španijo 1. marca 1986 in za Portugalsko 1. marca 1998.“

PRILOGA XIIb
Mednarodne organizacije iz člena 112b(3)

- Codex Alimentarius
- Ekonomska komisija Združenih narodov za Evropo

PRILOGA XIIc

Del I

OBOGATITEV, DOKISANJE IN RAZKISANJE V NEKATERIH VINORODNIH CONAH

A. Omejitve za obogatitev

1. Če je to potrebno zaradi podnebnih razmer v nekaterih vinorodnih conah Unije iz dodatka k Prilogi XIIa(II), lahko zadevne države članice dovolijo dodatek k naravnemu volumenskemu deležu alkohola v svežem grozdju, grozdnem moštu, grozdnem moštu v vrenju, mladem vinu, ki je še v vrenju, in vinu, pridobljenem iz sort vinske trte, ki jih je mogoče razvrstiti v skladu s členom 112i.
2. Povečanje naravnega volumenskega deleža alkohola se doseže z uporabo enoloških postopkov iz oddelka B in ne presega naslednjih mejnih vrednosti:
 - (a) 3 vol. % v vinorodni coni A iz dodatka k Prilogi XIIa(II);
 - (b) 2 vol. % v vinorodni coni B iz dodatka k Prilogi XIIa(II);
 - (c) 1,5 vol. % v vinorodnih conah C iz dodatka k Prilogi XIIa(II).
3. V letih z izjemno neugodnimi vremenskimi razmerami lahko države članice zahtevajo, da se mejne vrednosti iz točke 2 zvišajo za 0,5 %. Kot odgovor na takšno zahtevo Komisija na podlagi pooblastil iz točke (d) člena 112o sprejme izvedbene akte takoj, ko bo to mogoče. Komisija si prizadeva sprejeti odločitev v štirih tednih po vložitvi zahtevka.

B. Postopki obogatitve

1. Povečanje naravnega volumenskega deleža alkohola iz oddelka A se opravi:
 - (a) za sveže grozdje, grozdni mošt v vrenju ali mlado vino, ki je še v vrenju, z dodajanjem saharaže, zgoščenega grozdnega mošta ali prečiščenega zgoščenega grozdnega mošta;
 - (b) za grozdni mošt z dodajanjem saharaže, zgoščenega grozdnega mošta ali prečiščenega zgoščenega grozdnega mošta ali z delnim zgoščevanjem, vključno z obratno osmozo;
 - (c) za vina z delnim zgoščevanjem s hlajenjem.
2. Postopki iz točke 1 se med seboj izključujejo, če se vino ali grozdni mošt obogati z zgoščenim grozdnim moštom ali prečiščenim zgoščenim grozdnim moštom in se izplača pomoč v skladu s členom 103y.
3. Dodajanje saharaže iz točk 1(a) in (b) je dovoljeno le s slajenjem in le v:
 - (a) vinorodni coni A iz dodatka k Prilogi XIIa(II);

- (b) vinorodni coni B iz dodatka k Prilogi XIIa(II);
- (c) vinorodni coni C iz dodatka k Prilogi XIIa(II);

z izjemo vinogradov v Italiji, Grčiji, Španiji ter na Portugalskem in Cipru ter vinogradov v francoskih departmajih pod pristojnostjo drugostopenjskih sodišč:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Toulouse,
- Agen,
- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

Vendar lahko nacionalni organiodobrijo obogatitev s suhim slajenjem kot izjemo v navedenih francoskih departmajih. Francija Komisijo in druge države članice nemudoma uradno obvesti o izdaji takšnih dovoljenj.

4. Dodajanje zgoščenega grozdnega mošta ali prečiščenega zgoščenega grozdnega mošta ne poveča začetnega volumna svežega zdrozganega grozdja, grozdnega mošta, grozdnega mošta v vrenju ali mladega vina, ki je še v vrenju, za več kakor 11 % v vinorodni coni A, za več kakor 8 % v vinorodni coni B in za več kakor 6,5 % v vinorodni coni C iz dodatka k Prilogi XIIa(II).
5. Zgoščevanje grozdnega mošta ali vina, ki je bil obdelan s postopki iz točke 1:
 - (a) ne zmanjša volumna teh proizvodov za več kakor 20 %;
 - (b) ne glede na točko (2)(c) oddelka A, ne poveča naravnega deleža alkohola teh proizvodov za več kakor 2 vol. %.
6. Postopki iz točk 1 in 5 ne povečajo skupnega volumenskega deleža alkohola v svežem grozdju, grozdnem moštu, grozdnem moštu v vrenju, mladem vinu v vrenju ali vinu:
 - (a) v vinorodni coni A iz dodatka k Prilogi XIIa(II) na več kakor 11,5 vol. %;
 - (b) v vinorodni coni B iz dodatka k Prilogi XIIa(II) na več kakor 12 vol. %;
 - (c) v vinorodni coni C I iz dodatka k Prilogi XIIa(II) na več kakor 12,5 vol. %;

- (d) v vinorodni coni C II iz dodatka k Prilogi XIIa(II) na več kakor 13 vol. %; ter
 - (e) v vinorodni coni C III iz dodatka k Prilogi XIIa(II) na več kakor 13,5 vol. %.
7. Z odstopanjem od točke 6 lahko države članice:
- (a) pri rdečem vinu povečajo zgornjo mejo skupnega deleža alkohola v proizvodih iz točke 6 na 12 vol. % v vinorodni coni A in na 12,5 vol. % v vinorodni coni B iz dodatka k Prilogi XIIa(II);
 - (b) povečajo skupni volumenski delež alkohola v proizvodih iz točke 6 za pridelavo vin z označbo porekla do stopnje, ki jo določijo države članice.

C. Dokisanje in razkisanje

1. Pri svežem grozdju, grozdnem moštu, grozdnem moštu v vrenju, mladem vinu, ki je še v vrenju, in vinu je dovoljeno:
 - (a) razkisanje v vinorodnih conah A, B in C I iz dodatka k Prilogi XIIa(II);
 - (b) dokisanje in razkisanje v vinorodnih conah C I, C II in C III (a) iz dodatka k Prilogi XIIa(II), brez poseganja v točko 7 tega oddelka; ali
 - (c) dokisanje v vinorodni coni C III (b) iz dodatka k Prilogi XIIa(II).
2. Proizvodi, razen vina iz točke 1, se lahko dokisajo do vrednosti 1,50 g/l, izraženo kot vinska kislina, ali 20 miliekvivalentov na liter.
3. Dokisanje vina je dovoljeno do vrednosti 2,50 g/l, izraženo kot vinska kislina, ali 33,3 miliekvivalenta na liter.
4. Razkisanje vina je dovoljeno do vrednosti 1 g/l, izraženo kot vinska kislina, ali 13,3 miliekvivalenta na liter.
5. Grozdni mošt, namenjen zgoščevanju, se lahko delno razkisa.
6. Ne glede na točko 1 lahko v letih z izjemnimi vremenskimi razmerami države članice odobrijo dokisanje proizvodov iz točke 1 v vinorodnih conah A in B, iz dodatka k Prilogi XIIa(II) pod pogoji iz točk 2 in 3 tega oddelka.
7. Dokisanje in obogatitev, razen pri odstopanju, ki ga sprejme Komisija z delegiranimi akti iz člena 112e(1), ter dokisanje in razkisanje istega proizvoda se med seboj izključujejo.

D. Postopki

1. Razen dokisanja in razkisanja vina ni dovoljen noben postopek iz oddelkov B in C, razen če se pod pogoji, ki jih določi Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1), izvedejo v času, ko se sveže grozdje, grozdni mošt, grozdni mošt v vrenju ali mlado vino v vrenju spremenijo v vino ali v katero koli

pijačo, namenjeno za neposredno prehrano ljudi iz člena 1(1)(l), razen penečega vina ali gaziranega penečega vina, v vinorodni coni, v kateri je bilo uporabljeno sveže grozdje potrgano.

2. Zgoščevanje vin se izvaja v vinorodni coni, v kateri je bilo sveže grozdje potrgano.
3. Dokisanje in razkisanje vin se izvajata le v vinogradniško-vinarskem podjetju in v vinorodni coni, v kateri je bilo potrgano grozdje, uporabljeno za pridelavo vina.
4. O vsakem postopku iz točk 1, 2 in 3 se obvestijo pristojni organi. Isto velja za količine zgoščenega grozdnega mošta, prečiščenega zgoščenega grozdnega mošta ali saharoze, ki jih imajo fizične ali pravne osebe ali skupine oseb, zlasti pridelovalci, polnilci, predelovalci in trgovci, ki jih Komisija določi z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1), pri opravljanju poklica hkrati na istem mestu kot sveže grozdje, grozdni mošt, grozdni mošt v vrenju ali neustekleničeno vino. Obvestilo o teh količinah se lahko nadomesti z vpisom v register vhodnega materiala in porabe zalog.
5. Vsak postopek iz oddelkov B in C je vpisan v spremni dokument iz člena 185c, s katerim se dajo v promet proizvodi, ki so bili obdelani s temi postopki.
6. Ti postopki se razen pri odstopanjih, ki jih upravičujejo le izjemne vremenske razmere, ne izvajajo:
 - (a) po 1. januarju v vinorodni coni C iz dodatka k Prilogi XIIa(II);
 - (b) po 16. marcu v vinorodnih conah A in B iz dodatka k Prilogi XIIa(II) in izvajajo se le za proizvode iz grozdja od trgatve neposredno pred temi datumi.
7. Ne glede na točko 6 se lahko zgoščevanje s hlajenjem, dokisanje in razkisanje vina izvajajo vse leto.

Del II

OMEJITVE

A. Splošni del

1. Vsi dovoljeni enološki postopki izključujejo dodajanje vode, razen ko to zahteva posebna tehnološka potreba.
2. Vsi dovoljeni enološki postopki izključujejo dodajanje alkohola, razen pri pridobivanju svežega grozdnega mošta, katerega vrenje je zaustavljeno z dodatkom alkohola, likerskem vinu, penečem vinu, vinu, alkoholiziranim za destilacijo, in pri biser vinu.
3. Vino, alkoholizirano za destilacijo, se uporablja samo za destilacijo.

B. Sveže grozdje, grozdni mošt in grozdni sok

1. Sveži grozdni mošt, katerega vrenje je zaustavljeno z dodatkom alkohola, se lahko uporabi le med fazo priprave proizvodov, ki niso uvrščeni v oznake KN 2204 10, 2204 21 in 2204 29. To ne posega v strožje določbe, ki jih države članice lahko uporabljajo na svojem ozemlju za pripravo proizvodov, ki niso uvrščeni v oznake KN 2204 10, 2204 21 in 2204 29.
2. Grozdni sok in zgoščeni grozdni sok se ne predelujeta v vino ali dodajata vinu. Alkoholno vrenje teh proizvodov je prepovedano na ozemlju Unije.
3. Določbe točk 1 in 2 se ne uporabljajo za proizvode, iz katerih v Združenem kraljestvu, na Irskem in Poljskem proizvajajo proizvode, ki so uvrščeni v oznako KN 2206 00, za katere države članice lahko dovolijo uporabo sestavljenega imena, ki vključuje besedo „vino“.
4. Grozdni mošt iz sušenega grozdja v vrenju se lahko da na trg samo za pridelavo likerskih vin, in sicer samo v vinorodnih regijah, na katerih je bil tak način uporabe tradicionalen 1. januarja 1985, in za pridelavo vina iz prezrelega grozdja.
5. Razen če ni določeno drugače v skladu s členom 43(2) PDEU in na podlagi mednarodnih obveznosti Unije, se sveže grozdje, grozdni mošt, grozdni mošt v vrenju, zgoščeni grozdni mošt, prečiščeni zgoščeni grozdni mošt, grozdni mošt, katerega vrenje je zaustavljeno z dodatkom alkohola, grozdni sok, zgoščeni grozdni sok in vino ali mešanice teh proizvodov iz tretjih držav na ozemlju Unije ne smejo predelati v proizvode iz priloge ali dodati tem proizvodom.

C. Tipiziranje vin

Razen, če ni določeno drugače v skladu s členom 43(2) PDEU in na podlagi mednarodnih obveznosti Unije, je rezanje vina iz tretje države z vinom iz Unije in rezanje med vini iz tretjih držav na ozemlju Unije prepovedano.

D. Stranski proizvodi

1. Čezmerno stiskanje grozdja se prepove. Ob upoštevanju lokalnih in tehničnih razmer države članice določijo najmanjšo količino alkohola, ki jo vsebujejo tropine in droži po stiskanju grozdja.

Države članice določijo, da količina alkohola v zadevnih stranskih proizvodih znaša vsaj 5 % volumenskega deleža alkohola, ki ga vsebuje pridelano vino.

2. Razen alkohola, žganih pijač in piquette se iz vinskih droži ali grozdnih tropin ne pridelujejo niti vina niti druge pijače za neposredno prehrano ljudi. Ležanje vina na vinskih drožeh ali grozdnih tropinah ali stisnjeni aszú pulpi je dovoljeno pod pogoji, ki jih Komisija določi z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1), na območjih, kjer se ti postopki tradicionalno uporabljajo za pridelavo „Tokaji fordítás“ in „Tokaji másolás“ na Madžarskem ter „Tokajský fordítás“ in „Tokajský másolás“ na Slovaškem.
3. Stiskanje vinskih droži in ponovna fermentacija grozdnih tropin za druge namene kot destilacijo ali pridelavo piquette sta prepovedana. Filtriranje in

centrifugiranje vinskih droži se ne štejeta za stiskanje, če so pridobljeni proizvodi primerne pristne trgovske kakovosti.

4. Piquette se lahko, kadar njegovo pridelavo dopušča zadevna država članica, uporabi samo za destilacijo ali za lastno porabo v gospodinjstvu pridelovalca vina.
5. Brez poseganja v možnost držav članic, da sklenejo, da se stranski proizvodi odlagajo s pomočjo destilacije, morajo vse fizične ali pravne osebe ali skupine oseb, ki imajo stranske proizvode, te umakniti pod pogoji, ki jih Komisija določi z delegiranimi akti v skladu s členom 112e(1).

* UL L 109, 6.5.2000, str. 29.

** UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

*** UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

**** UL L 276, 6.10.1990, str. 40.

***** UL L 40, 11.2.1989, str. 34.

***** UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

"